

lorum. Instituisti Sacerdotium eternum, ac profusum divinum, & Ordinem Sacerdotum, in quibus Potentiam tuam collocasti; & quos ornasti ex iure, quod habes in Corpus, & Sanguinem tuum; ut illos praefentes faceres Aretus, & offeres Deo, in Nomine, & persona tua, eoque cuius artibus fagiarnas. O Salvator hominum, quas oves, quas dona, quas misericordias effundis hodierna die in Ecclesiam tuam! Sacerdotium, quod completestur Potentiam tuam; Sacrificium, quod continet pretium salutis nostra, & est germen eterna vita. *Auctor recens.*

Sacrificia Legis antiques redacta sunt ad unitatem. Iugum illud, quod pares nostri portare non potuerunt, quia obirebat illos pondere, & numero, eminenter, in Iesu Christo super Altari immolato inventur. Ipse holocaustum est, expiatio, publica Oratione, gratiarum actio; ipse omnia est, quia redgit omnia in centrum, ipse hoc Sacrifitium centrum est. Miraculum hoc longius procedit, nam Sacrificia ubique terrarum oblati, post illud coegerent deinceps nos, ut iam Victimam hac adorabilis prima vice oblatam cum suis, sunt insinuata. Sancta haec, & sacrata Coena initia-
sapite suo, rata fuit, in insinuacione. Et post Pascha han-
guis, & sanguinis eius, in qua uita, & morte, & resurrec-

Rata sunt in infinitum, & post Epocham hanc numerarie poscent Sacrificia ad hanc usque diem oblatu? Israeli offerre non poterat, nisi Jerosolyma; qui celebrabant Sacrificia in Monte Garizim, vel in alio qualibet loco, non erant, nisi Schismatici; sed o? Israeli vere, quam magna facta est Domus tua! O Israei, quam magna est Domus Domini! ubique sacrificatur, mundus universus factus est Templo. Unus taurum erat summus Sacerdos, hodie Sacerdotum numerus in infinitum multiplicatus est; omnes offerunt Deo Sacrificia: id pridixisti, Domine, per os Prophetarum tuorum, & divina Oracula tua aetiimpta fuerunt; obtulerunt Sacrificia Domino, non dicis unum Sacrificium, negas dicens unum fore Sacerdotem, sed plures ex hominibus afflumpos: *Omnis羊羔que Pontifex est homines afflumpos.* sed *Hab. 1.10.* & *Lam. 3.16.* *afflumpos omnes.* *Iob. 1.15.* *afflumpos.*

ajuntur: & ad eum, &c. 10.) & nihil omnes omnes illi Sacerdotes, & hac omnia Sacrificia ad unitatem rediguntur. Unus tantum Sacerdos est, & unum tantum Sacrificium. Hæc multitudo continetur in unitate, & unitas extensa fit in multiplicitate. Nam loqueris de pluribus Sacrificiis, & mox de uno tantum, ut intelligamus istud Mysterium: *unus Dominus offerentes: Sacrificia, & placitis Domino sacrificium.* Quisnam credere, Domine, Corpus unum esse posse simul in pluribus locis, nisi dixisses? & *placitis Domino sacrificium.* Caritas tua, quæ sine unitatis detrimento ita se multiplicat, nullis ergo finibus coarctatur; hoc miraculum nobis locum tribuit de alio cogitandi; & est per hoc Sacrificium fidem corda cum fratribus suis conjungi, & membra omnia unum tantum constitutre cum capite. Nos qui eidem accubimus Mensæ, qui Panis ejusdem parti-

MYSTERIUM EUCHARISTIÆ.

QUATENUS EST SACRAMENTUM

M O N I T U M.

VM de Eucharistia, quatenus Sacrificio in superiori titulo a nobis actum fuerit, & in Tomo Bibliotheca nostra locuti sumus de communione, ubi amplius suppeditaciorum rerum copiam Concionatoribus de hoc argumento protractarimus; reliquem est, ut verba faciamus de Eucharistia, quatenus est Sacramentum. Ubi maiorem habamus rationem de beneficio magnitudine, & amore, quem Dei Filius nobis testatus est, quam modi, qui recipiendus est, & Iesus, qui ejusdem faciens est: quod minime prohibebit, quominus hec duo simul coniungamus, tunc quia simil habent vinculum quadam communis, & necessarium; tum ne Sermonem prorsus theoreticum instituamus. Hac autem fieri, quoniam semel dicta alibi, rursus redeant in pagina; sed potius, ut addamus, quod nimis magna huius argumenti latitudo poperit, ut aliquid omittere cogemur.

Id unum animadversendum est, Concionatori, cui plures de hoc arguento elaborandi sunt Sermones, abstinendum esse ab verum eundem repetitionis; atque, ut sermones sunt solidiores, multa ex Theologie penit prompenda esse, & plures enucleande difficultates, que in hoc Mysterio continentur. Hinc opera pretium nos facturos esse censuimus, si potius theoretica, quam ethica, locum praeberemus; alteram enim facile erit eruisse ex principiis, que fuerint constituta. Sed cum hoc argumentum latissime patet, & infiniti prope Acerici, & Concionatores, Theologi, Controversie, & alii integra, & spissa adiderint volumina de institutione, realitate, & excellenti admirabilis hujus Mysterii, deque verbis omnibus ad illud pertinentibus, querendum non est, ut huc omnia dicti, & omnia colligi possint, quod ingentis effet laboris; & spero, fore ut sufficient es, que dictiarum sum cum iis, que jam dixi, ad Octavam hujus argumenti persicendam.

PARAGRAPHUS PRIMUS,

Multiplex Sermonum bujus Argumenti Synopsis.

L. DE Amore, quem Dei Filius hominibus testatus est in hoc Sacramento: *cum dilexisset suos, qui erant in M^{un}do, in finem dilexit eos.* Joann. 13. Metuendum non est, secundum explicationem his verbis vulgo traditis.

tam, asserere, Salvatorem sub exitum Vita sua mortalis, dilexisse homines, usque ad excessum, & amorem ipsius pervenisse ad extremum usque terminum, quo pervenire poterat, & id per tres effectus, vel potius conatus admirabilis, qui totidem sunt signa eius rationis, quia homines agere convecentur. 1. Cum nihil sit, quod intentatum relinquamus, ut id asequamur quod cupimus. 2. Cum nihil sit, quod minime tribuamus ad id obtinendum. 3. De-

ique, cum nihil sit, quod non perfugeramus ad servandam
ei positionem: ita ut, plura facere, plura dare, plura
que generatim tria sunt certissima signa amoris vio-
enti, sicut illa erunt, ex quibus cognoscere possumus ex-
cellentiam divini Amoris, in hoc adorabili Mysterio; que erit
sermonis hujus partitio.

Pars prima. Primum indicium quod Filius Dei tribuit nobis eximii amoris sui in divino hoc Sacramento, est malum facere; quoniam ex actionibus, & effectibus iudicium erendum est, secundum illa verba Sancti Gregorii topice peccata: *amor, si vives us, magna operas, si vocaroperatur;* *amor non nos.* [Gregor. bonum in Evangel.] Profecto tribuimus amoris est vix tribuere maxime infirmis, & si id contigerit in eo, cui insit suapte natura summa potestas, & amor hic magnus sit, & ardens, inde expectanda efficiens; sed cum utrumque amor scilicet, & potestas in se sint affectus hujus amoris, & hujus potentie excedere possunt nature vires, & inde incipere, ubi extremi con-

us omnium Creaturarum definire conuerterunt. Hoc ipsis idemus in hoc Mysterio, ubi nihil est, quod non agat deus, ut affectio[n]is su[us] nobis ostendat excusum. 1. Ad omnes naturae leges subvertit, & vim facit omnibus, & numerari posunt supra vigin[t]i miracula, quia superant vires, & potentiam Creaturarum; & sola ranitatiatio plura complectit, quorum initium potius enumeratio, quin tamen in illis diutius immorari, la Christiani! Q[uo]d tot exerit conatus, tot operatur miracula, ut se conjugat nobiscum, ut ostendat cupiditas, qua flagrat permaneant cum nobis? nonne hoc est eis teatrum facere amorem suum validissimum, potentia[n]e conturbans? Domine, quid est homo, quod memori es iis. Ecce. Hoc parum est Deo querenti omnem exercere in entia creatae potestatem, nisi illam exerceat etiam in feme[n]tis, ut quodammodo feme[n]t exanimant, accipiens esse sacramentaliter: nam si Apostolus aferit, ipsum hominem falem, feme[n]t exanimant, & si Evangelium teatrum, ipsum fuisse suu[m] Omnipotenti, ut inter angustissimos terminos pueri sese coactaret, quid nobis cogitandum est et eodem Deo in hoc Mysterio, quod vulgo dictum Infirmationis extenso [cum tamen addere possem ejusdem effectuationem, cuius hic idem] Deo, cui se in infirmitate

coactationem, quia hic idem Deus, qui te in infantibus membris conclusit, istis etiam posuit scilicet pupillis.

Paucis verbis dilectus Discipulus agit de institutione divini huic sacramenti. Alii Evangelista latius descrip-
tione circumstantias, & ceremonias: ipse autem satis
esse putavit afferre hunc extremum sufficere conatus carita-
tis Domini: ergo mandans. *Cum dicas*

*Pojmanum, &c. AA Epof. 3. 3. Præterea cum factus
homo, magnitudinem habet parva forma, quicquid ac-
cepit, & sepe accommodaverat tempori, & atibas pro-
tios homini: sed in hoc Sacramento, liceat partes omnes
corporis sui confusa minime sint, confusa tamen sunt ra-
re lo: quod effect, ut nec visibile sit, nec palpabile,
cavat in rebus omnibus, qui sunt Corporis propria,
ut in hoc statu dicere possit: *substantia mea, rumpam
hunc ante te.* (Philm. 3. 26) Se redemptio eius, quam
tis Domini erga mortales. *Cum discesserit stans, qui erant in
Mundo, in prædictis est.* Iure sequi pallium illius testi-
monium, erat enim familiaris Magistro suo, ita ut prece-
teris n's erudire poterat de contillis, quae conceperat, ut
tantum ministerium exequatur. Ignotus non aliud quaro
pro hoc ferme argumentum. Hoc fasidat, & mea
quidem sententia apudimnum est ad excidendum in condi-
bus nostris sensum tenera Pictatis, & vera devotionis.
Ut ordinari procedatur, facilius est.*

Ut orationem procedamus, si vobis lubet; consideranda sum nobis in amore tres qualitates, que illi sunt essentiales; ita ut eodem nomine appellantur. Prima est, inclinationis, propensi, studiorum affectionis; quia a Sancto Dionysio *Ecclesiasticus* dicitur, & a S. Augustino *propositus Corde* vocatur, quoniam rapido quadammodo extra se personam, quam amat, eamque transfert in obiectum amatum. *Amor meus, pendus meus, illo fero, quoquecumque ferar.* Altera est unio, quia vim habet conglutinandi, ut loquitur Scriptura, duas similes personas: *Anima Iosephi, conglutinata ex Anima David.* (1. Reg. 18.) Tertia proprietas ex duabus reliquis consequitur, & sita est in effundendis, & prodigandis bonis, quae possidentur, in fini persona, qua amantur; nam, ubi felicem cor datum est, potestis aliquid reservari? Cor nonne primum est, & donorum omnium principium?

Ita problo nobis operatus est, quid ipsi propter illum
cimicis? ipsi ingentes in rebus omnibus, & in fejsum
idem conatus, nos autem nihil conabimur in affectus nos-
tros: in pravos habitibus, in natura nostra studia, ut amo-
nus respondeamus? &c. *diligamus non verbo, sed opere,*
veritate. (1. Joann. 3.) Adiutorum saltem pro illo facie-
particularum earum rerum, quas ipsi fecerit pro nobis.

Impedire, ut pro ipso la agamus, quod ipse pro nobis.
3. Iste ne nobis in hoc Mysterio conjungit per tenerissimam dilectionem; nos illi coniungi debemus per omnem affectum nostrorum extensem.

z, quomodo Amor suape natura liberalis est, & prodit; s; cum dederit cor suum primum donorum suorum, certa nullo habet in difficultate. Sine ulla exceptione donec, neque gaudet magis, quam cum se ab eo omnibus induit in gratiam illius, quem diligit. Ex altero hoc inde agit, quod voluit Salvador Mundi a nobis cognoscere amoris sui agitacendum in hoc Mysterio, exhaustius omnes operas per liberalem amorem, ut synodus loquerit l'iden- tia: *ut istius ergo nos amoris dicatissima veja effuderit.* 1. De dignitudine munieris, quoniam coualit nobis. iudicium fer- z, ulla propositorum de Caritate, quam Dei Filius in hoc Sa- cramento testatus est.

IV.

1. Hoc fuit Caritas prorsus gratuita, cum nos odio dum taxat dignos, sive amore praevenient. In qua necte iradeatur, accipiens Panem &c. (1. Ad Cor. 11.)
2. Hoc fuit Caritas generosa, sive supererat omnes obces, qui adversabatur voluntati sive nobis traduci.
3. Hoc fuit Caritas liberalis, & magnifica, cum omnia dederit, Corpus, Sanguinem, Divinitatem, & omnes dignitatis suas in uno tantum munere.
4. Habeamus in Puchabone.

habet, habet ab illo; sed quia Filius si misericors est, similiter etiam est iustus; & si nosler Salvator est, eft quoque iudex; quorum alterum si in nobis ceteris tenuis confidentia, alterum imprimis sensus formidinis, la Maria vero nihil est nisi misericordia; & per humanitas, ideoque quantumvis miseris, & peccator, ad Mariam convertere, non solum absque merito, sed etiam cum omni fiducia, certe te non passurum repulsa. Graulare illi tantum gloriam, & potestatem, sed tibi metu gaude; quia eius gloria, & potestas causa est tua Confidentia.

Maria peccata, & debet subdere correctionem propter aetatem suam. Etiam fuit filius suo. Si homines secundum plenum Doctorum sententiam, tunc habent ad Resurrectionem propter fidem, quod eorum corpora habent cum corpore Salvatoris in Eucharistia ubi cum illo contrahunt peculiares, arcana, intimantem aetatem, propter quam Sancti quidam Patres nos vocant Concupiscentes, & Consanguines Christi; quid nobis dicendum est de fide, quod Mater Dei ipsius contraxit cum Filio suo? Nonne peculiariter applicari potest cum Filiu suo? Nonne peculiares verba eliciebat: *Mibi vivere Christus est, & mori lucrum.* Iesus Christus est vita mea, & mors thesaurus meus. Profecto inestimabile bonum est, Sanctus Ambrosius sit, reponere evadere posse ex corruptione, ignorante, infirmitate, que peccati effecta sunt, & a statu aedificari, ad deplorabili, qualis est vita huius mortalium, transire ad beatam Predestinationis conditionem. Quod si pretiosum est coram Deo mors Sanctorum, longe pretiosius est mors Sancta Virginis. In hoc optimam illa sibi partem elegit, & obitus sui gloria aqua rara, & singularis est, ac illa maternitas omnem creaturam excedit magnitudinem. Si omnium Sanctorum mors preterita, Maria certe precepsissima, quam tantum comites erga nos, ut Mater Dei dicentes. (S. Augustini, de Assumptione.) Pater Novet Vita Jesu in Sanctis suis.

Magnum est Divini amoris erga nos testimonium, dedisse nobis Sanctissimam Matrem Advocatam, ac Patronam nostram, erga homines deinde illis. Matrem sua Advocatam in Calo, &c. Nam post mortem, quam pro nobis subiit, ad promerendam gloriam, quam amiseramus, postquam nobis dedit Spiritum sanctum suum, ut nos sanctificaret; postquam nobis reliquit merita Sanguinis sui in Sacramentis, ut nos mundaret a sceleribus nostris; verbo, postquam se totum impedit pro salute nostra, suum Salvatoris officium absolutum quadammodo perfecte perfecit, & in gratia Dei, non in honore, & dignitatem, sed in statu gratiae, que nos immortabilis corona facit heredes; non in affluentia honorum terrenorum, sed in sanctitate Virtutum, qui sunt thesauri Celestis; non in magna amicorum turba, que nos effecit in cunctis, sed in patrocinio Angelorum, qui nos in aeternas fides inducunt. Mori feliciter est, animam reddere in manu Iesu Christi, & cum illi ascenderet triumphali more in Calum, postquam terram virtutis ejusdem repleverimus. Honorablem obitum mortem est egredi e Mundo onustum meritis, infinitis operibus bonis circumdatum tamquam Principem qui nunquam pedem effera ex aedibus suis nisi magna civium, & aulicorum corona stipatus. Denique pretiolam obitum mortem est, feneri sepelire cum nitide gracie lumenibus, & fulgentibus claritatibus glorie. Vita bona dat merita; mors autem praemium: illa Virtutes adquirit, morte obtinet coronam: illa magna operatur, & mors fidei perhibet testimonium. Mori vita testimonium: Sanctus Ambrosius inquit. Quam igitur pretiosior mors, quam Sanctissima Virginis, quem finem fecit vita pulcherrima, praeclarissima, precepsissima? Idem.

Sic incomparabilis Maris puritas tantas habuit illecebras, ut de Calo Verbum Eternum pertraheret, cogereque illi fideis adeo arctum cum illa; credendum est, non minus illi fuisse, ut ipsum impelleret, ut eam de tumulo erueret, & in Calum extolleret. Hic profecto proprius est hujus Virtutis effectus, at quidam Pater, omnia de Calo trahit: *Virginitas, qua de Calo omnia trahit.* Videbet omnes attrahit gratias, favores, & beneficitions, & tantum potestis obtinuit ut illum ipsum attraheret, qui est Author omnium honorum. Sed nonne eodem jure dicere possumus, eandem omnia in Calum attolleret, qui else videtur locus naturalis ipius, quo quidquid parum est, ultra ascendit? Hoc igitur Sanctissima Virginis Corpus purius syderibus, & empyreco permanans ne erat in terra, cum destinatum esset felicissimum Calorum omnium ornamenti?

PARAGRAPHUS VI.

Dilecti ex Asceti, recensibusque Concionatoribus loci huius argumenti.

Argumentum admiratio-
bris Angeli-
rum in hoc
Misterio:
Quae est ista, qua progeditur? &c. Altissimi Calorum Spiritus hoedie haec, Christiani Auditores, summae contemplatione scifificantur hoc, confidantes Beatam Virginem evertam ad altissimum Calorum fatigum, non quod illius meritum ignoreat, vel ejus Deipara dignitatem, vel titulum, quo adit potestim gloria sibi paratam: sed quia tanta luce perditri oblitus fecerunt videntes merita creaturam super celissima Seraphin sublatam, quemadmodum illa meritis superat, & Sanctitate: Quae est ista, qua progeditur? &c. Seca homines mihi videntur eadem cum admiratione percantur posse: Quemam est, qua moritur modo ita singulari, & cuius Sepulcrum fit fons vite, redens corpus vivum, & pretiosum, quia computrefact, & corruptum? Et sane quid magis admirandum est, funebris ne illius pompa, an pompa triumphi, throru, an tumulus? Maria in terra fini, an Maria in Caeli vertice? Utrumque pro modulo suo mirum est; quia

moriur sine morbo, & per violentum conatum purissimum in Deum caritatis. Vitam sanctificatur in mortis fede; & iactura, quam terra patitur gloriose huius pignoris, sit argumentum sue felicitatis; quia gloria haec Dei Mater non ascendit in Calum, nisi ut inde sua nobis protectione optuleret. Ecce Christiani, quid escebeat nostra administrationis non fecus ac Angelica argumentum. *Auctor recent.*

Non timemus fermone de morte Beatae Virginis perturbare potest, triplex ejusdem celebratorem, & gaudium. (Ad Philippi, 1.) Pretiosa est mors Sanctorum coram Domino, & sicut vita illorum est pugna Martyrium, dicere licet, oblationem eorum merum esse triumphum. Vitam sustinet cum patientia, sed mortem querunt cum ardore, quam cum inventerint, tanta exultant letitia, quanta si thesaurum nasci possint. Ita illam considerabat Apolonus, cum anhelabat ad Deum suum, & cupiditas flagrabit illius videndi; hoc ex eo amoris plenissima verba eliciebat: *Mibi vivere Christus est, & mori lucrum.* Iesus Christus est vita mea, & mors thesaurus meus. Profecto inestimabile bonum est, Sanctus Ambrosius sit, reponere evadere posse ex corruptione, ignorante, infirmitate, que peccati effecta sunt, & a statu aedificari, ad deplorabili, qualis est vita huius mortalium, transire ad beatam Predestinationis conditionem. Quod si pretiosum est coram Deo mors Sanctorum, longe pretiosius est mors Sancta Virginis. In hoc optimam illa sibi partem elegit, & obitus sui gloria aqua rara, & singularis est, ac illa maternitas omnem creaturam excedit magnitudinem. Si omnium Sanctorum mors preterita, Maria certe precepsissima, quam tantum comites erga nos, ut Mater Dei dicentes. (S. Augustini, de Assumptione.) Pater Novet Vita Jesu in Sanctis suis.

Magnum est Divini amoris erga nos testimonium, dedisse nobis Sanctissimam Matrem Advocatam, ac Patronam nostram, erga homines deinde illis. Matrem sua Advocatam in Calo, &c. Nam post mortem, quam pro nobis subiit, ad promerendam gloriam, quam amiseramus, postquam nobis dedit Spiritum sanctum suum, ut nos sanctificaret; postquam nobis reliquit merita Sanguinis sui in Sacramentis, ut nos mundaret a sceleribus nostris; verbo, postquam se totum impedit pro salute nostra, suum Salvatoris officium absolutum quadammodo perfecte perfecit, & in gratia Dei, non in honore, & dignitatem, sed in statu gratiae, que nos immortabilis corona facit heredes; non in affluentia honorum terrenorum, sed in sanctitate Virtutum, qui sunt thesauri Celestis; non in magna amicorum turba, que nos effecit in cunctis, sed in patrocinio Angelorum, qui nos in aeternas fides inducunt. Mori feliciter est, animam reddere in manu Iesu Christi, & cum illi ascenderet triumphali more in Calum, postquam terram virtutis ejusdem repleverimus. Honorablem obitum mortem est egredi e Mundo onustum meritis, infinitis operibus bonis circumdatum tamquam Principem qui nunquam pedem effera ex aedibus suis nisi magna civium, & aulicorum corona stipatus. Denique pretiolam obitum mortem est, feneri sepelire cum nitide gracie lumenibus, & fulgentibus claritatibus glorie. Vita bona dat merita; mors autem praemium: illa Virtutes adquirit, morte obtinet coronam: illa magna operatur, & mors fidei perhibet testimonium. Mori vita testimonium: Sanctus Ambrosius inquit. Quam igitur pretiosior mors, quam Sanctissima Virginis, quem finem fecit vita pulcherrima, praeclarissima, precepsissima? Idem.

Quod primum occurrit in morte Mariae, eamque infinita pretiosum redditum coram Deo, & quod illam minime videbuntur a morte aliorum Sanctorum, est patientia in expectanda separatione anima a corpore suo. Profecto quidquid queri potest in hominibus vulgo, est mortis affectionem non formidare, nuntium ejus non agere audiire, & in manu Creatoris cui vitam dimittere, quam ab illo modicamenta accepimus, post breve spatium restituendum. Sancti, & sublimiores anima ulterius procedunt; vitam enim exilium putant, vel supplicium; mortem vero tamquam beatum terminum cursus sui, & tamquam portum desiderant in quo tali esse debent a temporibus, vitaque huius periculis. Vitam patientes sustinent, & ardentem mortem desiderant, ut nonnulli ex ipsis dixerunt. Itaque cum proprius beatum hunc terminum attingerent, exultant pra gaudio; sed quod aliis cum submissione recipiunt, & aliis cum gaudio, hoc Maria, tanta cum festinatione, quanto non potest significari, peroptabat. *Sermone in obitum Eboracensis Christianorum.*

Sanctissima Virgo Filium suum ardenter intueri cupiebat. Non injury vetus quidam Auctor ait, bonas Matrem pothum in lucem ediderunt Filios suos, eorum imaginem in corde feruere, quam semper considerant tamquam sanguine potham, & quam non temporis diuturnitas, non locorum distantia, non omnes vita huius adversitates delere posunt. Sed hoc potiori jure dici potest de Sanctissima Virgine, qua cum amissit Filium suum, omnium, qui esse unquam potuerunt perfectissimum, suauissimumque, illius conservabat imaginem, tamquam impressionem sanguinis sui. Ab eo neque oculos, neque cogitationes avertere poterat, ideoque nec desiderium vindendi ejus, quod in singula momenta inflammatabar dilectione sue felicitatis. Idem.

Sancta huius Virginis nequaquam accidit, quod plerique mortalibus, qui semper nimis cito moriantur; quia nihil, vel parum fecerunt, ut sanctam mortem appetent, & nihil fere propter aeternitatem adepti sunt; & ita

maria abiit meritis plena, cum iam perfracta, & perfe- cta, cu- malum per- venies.

Si vulnera curare desideras, Medicus est. Vita hac, dicta Scriptura, jugis est pugna contra viibiles, & invicibilis hostes, cum quibus incessanter fere manus conservamus; moraliter igitur fieri non potest; ut vulnera aliquod non recipiamus; tunc vero potissimum cum infirmatis, atque fragilitas sit pars naturae nostra contra primi parentis peccatum; Anima nostra illi est mortis obnoxia, qui non minus periculosi sunt, quam agituidines corporis. Quapropter Medicus, & pharmaco indigemus, quorum utrumque in Eucharistia reperimus. Iesus Christus, qui mortalitas sua vita tempore pertransit benefacendo, & sanando emes, (Act. 10.) probat se medicum Animarum nostrarum, & curavit illas non sine omni genere miraculorum. Explicandum est, quoniam sint haec vulnera, & infirmitates, quibus laboramus, & quoniam fiducia nobis confugiendum est ad hunc Medicum Salvatorem, & utendum illis remedis, quae in divino hoc Sacramento reperimus.

Si gravioris iniquitatis, Videlicet est. Si obrutum pondere iniquitatum nostrorum, quarum venientia conquestramus, ostendendum est, quomodo Eucharistia est verum Sacramentum, quod, quamvis diversum, quoad modum, ab eo, quod Filius Dei obdulit in Cruce pro Mundi totius peccatis, omnia tamen complectitur illius merita, omnemque virtutem, quam in hoc applicat nobis; sed Sacramentum hoc, cuius Salvator est Videlicet, debet esse conjunctum cum Sacrificio nostrorum metaporum, quemadmodum in superiori titulo explicimus, atque per divini hujus Sacrae virtutem obtinimus Misericordiam, quantacunque sit criminum nostrorum multitudine.

Si ciborum quarti, alimento est. Cum alimento omnino sine necessitate ad servandam corporum vitam, nos quoque cibo indigemus ad servandam vitam Animam, quam per sanctificantem gratiam acceptimus; quapropter in hoc Sermoni ostendere possumus, Caleitem Cibum, quem recipimus in Eucharistia, feruare vitam supernaturalem communicatam nobis in Baptismo, vel in Penitentia Sacramento; per hanc escam Anima nostra reparat vires suas, crevit in virtute, & sanctitate, atque indiscutitur Christiana perfectionem, quam ab illa exigit Deus.

Si animalium indiges, virtus est. Procul dubio valido indigemus auxilio, ad sufficiendum pralia, quae inferunt nobis saevi, & quae in triumphum de illius senum carentia, referendum, ipsiusque divino Amore inflammandum, nihil magis proficit, quam videre amorem ejus in hoc Mysterio.

Tertia generatio de peccatoribus relata fuit, per gratias, quas offert illis, & quas de Calo detrahit ad illos convertendos, dando illis in hoc divino Mysterio prototypum perfecta conversionis, & vera mutationis vita.

Quarta relata fuit peculiariter de hereticis per invicta realis praeferit sua Argumenta; ita ut intollerabilis tantum perinicia prohibeat, ne vietas dent manus huic vocationi.

Quinta relata est de impioribus, qui Eucharistiam dedecorant irreverenter, & profanationibus suis, ubi ostendit potest, honorem, qui illi praefatur, & obsequium, quod in hac celebitate adhibetur, illi esse reparationem injuriarum, quibus sacrilegi illam affecerunt, & afficiunt quotidie.

Sexta vocatione est de tepidis, & languentibus in cultu Dei, qui sit excitando eorum fervorem, novasque vires illis inspirando.

Septima referuntur de inconstantibus, qui saepe in eadem recidunt criminis, cum nihil aptius inveniatur ad figurandum eorum voluntatem in bono, & in praxi virtutum, quam saepe ad hanc sacramentum accedere.

Octava de illis, qui impediti sunt molestis negotiis, & conditionibus ad salutem periculis. Cum divinum hoc Sacramentum validissima sit ratio illius sufficiendi, in occasionibus pericundi, & roborandi illos in sua imbellitate.

Eucharisticum Sacramentum magnum est, & admirabile. Mysterium, quod alia plura complectitur. En praecepta, quae totidem Sermonibus materialiter suppeditare possunt in singulis Octavas dies, qui morales effici possunt, id est.

Primum est Mysterium Fidei, variis modis prafiguratum in lege veteri, ut nos disponeret ad extimum opus Potentie, Sapientia, & Bonitatis Dei. In lege nova vocatur Mysterium fidei. 1. Quia illum non cognoscimus per explicitam revelationem Auctoris sui, qui cum aliquandiu ante illud promisserit nobis, tandem instituit in peregrinio Mortis sua, ut esset aeternum Paxtonis sua monumentum. 2. Quia unum est ex principiis fidei nostra articulis, & infinite positus supra rationem nostram. 3. Quia ad illud digne recipiendum, viva fides est afferenda, &c.

Secundum Mysterium est Amoris, quod aperit nobis dimensiones Caritatis divina erga nos; & in quo discere possumus, quoniam tanto huic amori respondeamus.

Tertium est Mysterium Sacerdotii Iesu Christi, secundum Ordinem Melchisedech, in cuius Solemnitatem vocavit Sacerdotes, quibus dedit potestatem illud perennandi, utique in faciem faculorum; immo etiam Christianos,

5. Sanctitas Dei, qua ex sancto Dionysio sita est in puritate infinita, & infinite seposita ab omnibus cordibus peccati, continetur in Humanitate Salvatoris, quae Sancta est sanctitatem Verbi ejusdem, cum qua erat arcta conjuncta, sed in hoc Mysterio, quae invicibilis est, ac Divinitas, & Humanitas hominis Dei; nihilominus perfecte se prodit per effectus, eo utique, ut huic Sacramento tribuat nomen Sancti, quia sanctificat Animas nostras, case que ad altissimam perfectionem attollit.

6. Gloria ejus ibi profusa later, neque enim, vel ministerio ejusdem emitat radius; sed in hoc statu sibi procurat maximam extrinsecum gloriam, quam exspectare posset ab adoratione Angelorum, & hominum, & a submissione, & obsequio, quod illi omnes praefant Creaturæ.

7. Denique Bonitas, & Justitia Dei, que sunt quadammodo adhuc plerisque Hominibus, seu quod illi ad hoc non satias attendunt, seu quod illi magnitudinem earum non cognoscant; haec inquam Bonitas, & haec Justitia, nunquam melius apparent, quam in hoc Sacramento adorabilis, in quo priorem quidem ostendit in maximo omnium beneficiorum suorum, quale est, scilicet dare; posteriori vero per supplicationem, quibus saepe visibili modo perculsi eos, qui sua bonitate abutuntur.

Quemadmodum Salvator Mundi in hac aedo sollempni V.

festivitate pretiosi Corporis sui defertur in triumphum cum pompa, qua Sponsa ejus Ecclesia, & fidelium piecas illum honorare conveverunt; mihi quidem videtur, considerari posse in hac publica ceremonia, tamenquam victor, cui jure triumphi gloria defertur proprie Victoria, quae hic homo-Deus per Eucharistiam reportavit, & qua ad Octonarium numerum rediit possum, ut singularis Elegans conficiatur, ostendendo fructum, qui inde percipiat potest.

Prima est Victoria de humanis mentibus relata per fidem Mysterii, quod fallit omnes sensus nostros, quod ratione superat, atque triumphum egit de incredulitate hominum pertinacissimorum, cogendo eos, ut se subiectant veritati, quam sola Dei auctoritas ponit persuadere.

Altera Victoria, que nihil minus difficultis fuit, & quae non minori labore stetit, quam prior, relata fuit de hominis corde, quae ad triumphum de illius sensu carentia, referendum, ipsecumque divino Amore inflammandum, nihil magis proficit, quam videre amorem ejus in hoc Mysterio.

Tertia generatio de peccatoribus relata fuit, per gratias, quas offert illis, & quas de Calo detrahit ad illos convertendos, dando illis in hoc divino Mysterio prototypum perfecta conversionis, & vera mutationis vita.

Quarta relata fuit peculiariter de hereticis per invicta realis praeferit sua Argumenta; ita ut intollerabilis tantum perinicia prohibeat, ne vietas dent manus huic vocationi.

Quinta relata est de impioribus, qui Eucharistiam dedecorant irreverenter, & profanationibus suis, ubi ostendit potest, honorem, qui illi praefatur, & obsequium, quod in hac celebitate adhibetur, illi esse reparationem injuriarum, quibus sacrilegi illam affecerunt, & afficiunt quotidie.

Sexta Victoria est de tepidis, & languentibus in cultu Dei, qui sit excitando eorum fervorem, novasque vires illis inspirando.

Septima referuntur de inconstantibus, qui in eadem recidunt criminis, cum nihil aptius inveniatur ad figurandum eorum voluntatem in bono, & in praxi virtutum, quam saepe ad hanc sacramentum accedere.

Octava de illis, qui impediti sunt molestis negotiis, & conditionibus ad salutem periculis. Cum divinum hoc Sacramentum validissima sit ratio illius sufficiendi, in occasionibus pericundi, & roborandi illos in sua imbellitate.

Eucharisticum Sacramentum magnum est, & admirabile. Mysterium, quod alia plura complectitur. En praecepta, quae totidem Sermonibus materialiter suppeditare possunt in singulis Octavas dies, qui morales effici possunt, id est.

Primum est Mysterium Fidei, variis modis prafiguratum in lege veteri, ut nos disponeret ad extimum opus Potentie, Sapientia, & Bonitatis Dei. In lege nova vocatur Mysterium fidei. 1. Quia illum non cognoscimus per explicitam revelationem Auctoris sui, qui cum aliquandiu ante illud promisserit nobis, tandem instituit in peregrinio Mortis sua, ut esset aeternum Paxtonis sua monumentum. 2. Quia unum est ex principiis fidei nostra articulis, & infinite positus supra rationem nostram. 3. Quia ad illud digne recipiendum, viva fides est afferenda, &c.

Secundum Mysterium est Amoris, quod aperit nobis dimensiones Caritatis divina erga nos; & in quo discere possumus, quoniam tanto huic amori respondeamus.

Tertium est Mysterium Sacerdotii Iesu Christi, secundum Ordinem Melchisedech, in cuius Solemnitate vocavit Sacerdotes, quibus dedit potestatem illud perennandi, utique in faciem faculorum; immo etiam Christianos, omnes,

- est nobis, scilicet, certum pignus amoris, pignus aeternae beatitudinis, quam nobis pollicitus est, & in quo spem nostram possumus constitue, ipsam honorum omnium possidemus.
2. Per divinum hoc Mysterium Deo dare possumus quidam a nobis petere potest, mentem nostram per fidem perfecte subjectam, cor nostrum per Caritatem ferventem, possessionem integrum, & irrevocabilem omnium nostrorum facultatum per integrum cum ipsis voluntate conformitatem.
- VII. 1. Realis Iesu Christi praesentia abscondita in Eucharistia invisibilis est luminibus rationis, sed videndum se prebet oculis fidei.
2. Intensibilis est omnibus sensibus, sed reddit se omnibus cordibus sensibili.
- VIII. Due considerations efficere poterunt partitionem sermonis:
1. Sacramentum Eucharisticum replere debet fidelem interiori gaudio, & consolacione; neque enim a Deo fuit initium, nisi ut testaretur homini amorem suum erga.
 2. Quia Deus non instituit illud, nisi, ut homo vicissim testaretur Deo suo amorem, quo illum prosequitur. Altera consideratio. Quid iucundius cordi vere Christiano, quam certum habens pignus amoris Dei sui? quid suavis cordi vere Christiano, quam tribuo potest Deo fuit pignus certum fuit dilectionis? Sermon Manuscriptus P. Stephani Channillard.
- IX. Ut aquam tribuum idem felicitatis, quam possidemus in adorabili Eucharistia, illam dubius veritatis complector.
- Veritas prima. In hoc Mysterio habemus fontem bonorum omnium, quia fidelis in hoc Mundo potest exquirere. Sed ipsi illi frui non possumus, quia viva fide credamus, Deum nostrum vere recipi a nobis.
- Secunda Veritas. In hoc eodem Mysterio habemus pignus aeternae felicitatis, quam post hanc vitam expectamus: que fenu amoris, & gratitudinis non debemus illud recipere? Argumentum hoc funditus pertrahatum est in octava SS. Sacramenti, per Audorem Sermonum in omnia Ethica Christiana argumenta.
- X. Considerare possumus quid pro nobis faciat Deus in hoc Sacramento. Ibi nobis abscondit per amoris excellum omnes perfectiones suas, omnemque nobis suas gratias comunicat.
2. Quid nobis faciendum sit, ut tanto amori respondeamus, videlicet adorare cum fide, & amore Deum hunc adhucmodum, & recipere gratias, & beneficia ejus aequum amorem, & gratitudinem. Abbas de Monasterio in Evangelio Dominiis secunda pars Pentecostes.
- XI. Nimiris ambitionis nostra est hominibus, vel nimiris infolens peccatoribus cogitatio, contendere, & fibi persuadere se in antecedente Cali gloriam in Eucharistico Sacramento recipere; quandoquidem Iesus Christus sibi nobis conjungens, delet natura nostra turpitudinem, & peccati indigitationem, atque in hoc Sacramento tria nobis largitur, quae efficiunt, ut per anteculum possideamus bonum, quod nondum est in manibus nostris. 1. Dat nobis gloria sua pignora. 2. Jura ad gloriam suam. 3. Pragulationes, & quasi gloria præludia. Habere autem certa pignora, jura certa, pragulationes, & præludia boni, est illud in antecedente postulare. Birost in serm. 5. Octava sua.
- XII. Divinum hoc Sacramentum Eucharisticum considerari potest, tamquam donum, quod Salvator largitur omnibus earum rerum, quae in terris sunt pretiosissima, & secundum hanc qualitatem, tria in dono considerari possum. Principium, a quo donatur, natura doni, & ratio donandi; ex quibus fieri potest partitio Sermonis de Eucharistia.
1. Si querimus inseparabilis hujus doni principium, si quiescit esse Cor Iesu Christi, videlicet, amorem, qui cogitur ita se hominibus dare; sed amorem proflus purum, ut ita dicantur, hoc merum fuit amoris sui aduentum, quia ad aliquid utilitatis illum impellerat causa, vel aliquod Patris imperium, neque necessitas perficiendi Opus Redemptoris nostra: quandoquidem per Mortem sum exsolverat pretium illius. Hoc Mysterium facere omnino illi erat integrum, & Cor ejus ardens Caritate pro nobis fuit verum, & unicum hujus liberalitatis principium.
2. Si oculos concinmas in hujus doni naturam, quae fuit materia liberalitatis Dei, videbimus ipsum, quin aliena nobis conferret bona, voluisse proflus tradere seipsum; licet enim in institutione, & prima hujus munera distinctione meminerit solum Corporis Sanguinis fui; nam haec duo tantum partes sui ipsius ponuntur directe, & per vim verborum sub accidentibus Panis, & Vini; tamen per consequens, & naturalem concomitantiam, datur etiam Animam, Divinitatem, cum bonis omnibus, que possident, tum quatenus Deus, cum quatenus homo; quae omnia complectitur sub hostie exilitate, quidquid in terris, & in Cœlis maximum est, & pretiosissimum, quia in relatione licet excurrere per comparationem cum ceteris donis, quae convulsi nobis, & potissimum, cum incarnatione.
3. Modus autem, quo Dei Filius se nobis tradit in hoc
- XIV. Sicutus, efficiuntur, & operis praestantia. Si hinc respicit agentis dignitatem agens est Mater Dei. Quid autem dicere cogitatis, cum Dei Matrem dicitis? Non sicut meritum ejus? Hac est persona post tres divinas, omnium dignissima. Nostis, quoniam sit Meritum Iesu Christi? Tantum est, ut omnes Catholicos Doctores consentiant, dicantque ipsum in omnibus vita sua actionibus, etiam minimis, infiniti meritis, ita ut unicum ex illius verbis, una meritis illius cogitatio, oculi nictus, afflatus, gressus est valoris, meritis infiniti; & ratio, quam affectant, est infinita persona dignitas; erat enim persona meriti infiniti. Si potest primam hanc personam sequitur immediate persona Virginis Sanctissima; illa quidem tarda non est, ideo neque tantum est meritum ejus; sed Filium imitatur, & ad illum tam prope accedit, ut nemini proprius licet. Dicendum est igitur, ipsam maximam televit meritis omnes, licet minimas actiones vita sua, quoniam facta erant a persona post Iesum Christum dignissima, maxime meriti. Sed ut melius innotescat valor, & excellentia meritorum ejus, animadvertere, Sanctum Thomam explicite dicere hanc petendam esse ex radice caritatis. Radicem hanc querite in corde ejus, & videte quantus erat amor, quo flagrabit in Deum, quem secundum erat, generosus, ac strenuus. Videat gratiarum ejus copiam, quae superabat gratias omnium Sanctorum, & Angelorum: cumque amor sit fortissima, & efficacissima inter omnes cordis affectiones, cor ejus nunquam vacabat, semperque erat operibus maximis meriti intenta.
- XV. De magnitudine gloriae Sanctissima Virginis, judicium quoque ferri potest ex collectione Virtuum omnium, quia eminebant, ut arduum sit affirmare quenam est præferenda; quoniam in summo excellentia gradu possidebat illas, easque exercet modo præstantissimo, & heroicæ fæc obice, & quin defectus aliquis admiseretur. Virtutes inquit Theologi, in Angelis sunt quidem immutabiles, sed merito parent. Meritum habent in hominibus, sed non sunt immutabiles; Una Virgo duplicit hoc privilegio gavificat. Virtutes ejus erant immutabiles, & meritorum illius, & quin amitteret meritum viatorum, qui jam ad beatum terminum pervenerunt. Humilitas ejus erat sine fundo, puritas sine labe, patientia sine termino, obedientia sine exceptione, Sapientia sine modo, fortitudo, & Virtus in omnibus. Si ergo Virtutes singulae coronam merentur in Calo, quoniam esse debet gloriosissima Virginis corona, quoniam ornata esse debet fulgore Virtutum omnium, quia in Sanctis aliis eluxerunt, & eas posedit eo in gradu, qui nullam patitur comparationem.
- Sicut de Virgo in Calo elevata est, vix qui se humiliat, exaltatum iri, falli ne hodierna die possum accipiens pro regula elevationis gloriae, quam Sanctissima Virgo possedit in Calo, profundatam humilitatem sua super terram? Hac regula fatus justa, ac tutta est, nec errare potest; & hac Veritas fatus contans est, nec lapsu timeri potest. Sanctus Paulus profecte confitit hoc fundamentum ita solidum, ut illud per confitit suitudinem elevationis glorie ipsius Filii Dei. Cum enim hanc illi debetur gloria ex omnibus titulis, qui possunt excoigitari, audacter affirmat, illum usque ad supremum honoris gradum ascendiens in triumphali Ascensione cali, eo quod defeleretur utique ad profundissimas abjectiones; quasi unus ex altero certissime conserueretur; & hoc est principium extra omnem dubitationem possum, nosce majores, elatiōes, gloriōsiores coram Deo futuros, quo minores in oculis nostris, hominumque fuerimus. Hoc igitur ipsum dicit potest hodie in Assumptione Sanctissima Genitricis ejusdem Hominis-Dei; ipsam evectam fuisse usque ad altissimum Empyreum verticem, quia ad extremas usque humiliations descendit; & si quare videatur Ecclesia, quoniam illa sit que ascendit, & sublimis in Calum progressus, nonne reddi potest, hanc esse illam ipsam, quae descendit adeo infra, & que adeo se feliūlavit in terra? Quis est ista que progradientur? Ita ut si vobis meritis licet fuisse humilitatis profunditatem, ego pollicear, me vobis affigatur nomen glorie & elevationis illius; sed utrumque mentis humanæ invium est.
- Si tota Maria vita traducta fuit in humiliations, quis afftere potest quantum post mortem fuerit exaltata, & quod coronis in Calo ejus humilitas fuerit decoranda? Judicium ex eo ferri potest, quod fecit Deus, & quod quotidianè facit in terra ad Deiparæ gloriam. Nemo unus ignorat quoniam altaria, quoniam Templo fuerint exstructa, quoniam dies festi in nomine ejus, & quoniam populi affluunt, & pompa celebrentur. Liquet quoniam Reges gloria fibi vertant illi famulari, & regna sua eidem vestigia subiecte. Audeo dicere ad honorem Sancte huic Virginis deferendum, ad robورandam fiduciam, quam habent fideles omnes post Deum in illius protectione, Deum non pauciora, quam pro Ecclesia sua institutione operatum fuisse miracula.
- Doctorem omnium confemu Virgo Sanctissima vi divini Amoris exsultit, & elata est. Neque mirum videri debet illam per amore mortuam fuisse; instar portentis erat illam diu-

Paragraphus III.

133

tus vitam producere inter flammas ardentes hujus Cali. nam amoris. Ilam conservabat Deus per effectum miraculorum potest. Meritum, & qua ejus remuneratio.

test & dignitas agentis, & operis praestantia. Si hinc respicit agentis dignitatem agens est Mater Dei. Quid autem dicere cogitatis, cum Dei Matrem dicitis? Non sicut meritum ejus? Hac est persona post tres divinas, omnium dignissima. Nostis, quoniam sit Meritum Iesu Christi? Tantum est, ut omnes Catholicos Doctores consentiant, dicantque ipsum in omnibus vita sua actionibus, etiam minimis, infiniti meritis, ita ut unicum ex illius verbis, una meritis illius cogitatio, oculi nictus, afflatus, gressus est valoris, meritis infiniti; & ratio, quam affectant, est infinita persona dignitas; erat enim persona meriti infiniti. Si potest primam hanc personam sequitur immediate persona Virginis Sanctissima; illa quidem tarda non est, ideo neque tantum est meritum ejus; sed Filium imitatur, & ad illum tam prope accedit, ut nemini proprius licet. Dicendum est igitur, ipsam maximam televit meritis omnes, licet minimas actiones vita sua, quoniam facta erant a persona post Iesum Christum dignissima, maxime meriti. Sed ut melius innotescat valor, & excellentia meritorum ejus, animadvertere, Sanctum Thomam explicite dicere hanc petendam esse ex radice caritatis. Radicem hanc querite in corde ejus, & videte quantus erat amor, quo flagrabit in Deum, quem secundum erat, generosus, ac strenuus. Videat gratiarum ejus copiam, quae superabat gratias omnium Sanctorum, & Angelorum: cumque amor sit fortissima, & efficacissima inter omnes cordis affectiones, cor ejus nunquam vacabat, semperque erat operibus maximis meriti intenta.

Certum est Beatorum animam in Calo teneri desiderio iterum conjugandi cum Corpore, quod sibi fuit habitaculum in terra; & hominis partem alterius parte in aliis corporibus suis. Beato Virgo gaudet, & placet, quæ ait excepit.

Becorum anima coniunctio in terra; & hominis partem alterius parte in aliis corporibus suis. Beato Virgo gaudet, & placet, quæ ait excepit.

Beato Virgo gaudet, & placet, quæ ait excepit.

De magistris, & magistris. Quæ crederunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Afferunt quidam Theologi amorem Sanctissima Virginis, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Afferunt quidam Theologi amorem Sanctissima Virginis, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine novo, & in peculiari honoris clave. Innevere fortalecipiunt per hoc Deum recentem illi ornatum dedisse, & novum gloriam nitoris Calisti Jerusalim per Sanctam Virginem praefatam; quoniamque Sanctus Bernardus ait, Paradisum splendidissimum factum, ubi illuc novum sydus resulit, quod illum sua luce replevit, & Sanctus Anselmus ad illum conversus dicit illi: omnia que in Calo sunt, per glorificationem suam decolorant insufficiunt. Quidquid in Calo est, ex fulgore Assumptionis tuze inestimabile gloria, & decoris incrementum adquirit.

Si ratiocinatur, Theologi nonnulli crediderunt in Assumptionem Virginis. Deinde in ordine

omnes, quamvis alio in sensu, aliquo modo. *Gens famula regale Sacramentum*, (1. Petri 2.) quomodo illos S. Petrus Apolstolus vocat.

Quartum est Mysterium Sacrificii, quod illud Crucis representat, ejusque fructum, & meritum applicat nobis.

Quintum est Mysterium Humilitatis, in quo discimus, quo utique Dei Filius propter amorem nostrum sese humiliaverit, & quomodo virtutem hanc debeamus exercere. Sextum est Mysterium Patientiae, patitur enim sexcenta indigna ab infidelibus, haereticis, pravifisque Christianis. His est prototypus, quem sequi debemus, cum iuris affectu.

Sepimum est Mysterium Sanctitatis, institutum ad sacrificandos homines, probando illis exemplum abalienationis ab omnibus mundi rebus.

Octavum est Mysterium Glorie, 1. Pro Iesu Christo, qui ab Angelis, & hominibus adoratur. 2. Pro Patre Eterno, cui illam procurat. 3. Pro hominibus, quibus illam pollicetur, & quibus vult hoc Mysterium esse pinguis, ita ut ille videatur in antecellsum eam nobis conferre, dans nobis seipsum.

VII. Non defuit Concionatores, qui ut Sermones suos Didascalicos efficerent, atque Ethicos, elegerunt pro argumento Octavum totius praecipuas virtutes, quarum Salvator nobis prabet exemplum in hoc admirabilium Sacramento, dibus singulis, singulas proponentes.

Pro die prima per occasionem humiliacionum Filii Dei in hoc Mysterio ostendunt, nobis imitandam esse illius humilitatem.

Die secunda agunt de ardenti, & benefica illius Caritate erga homines, & regulas tradunt Caritatis a nobis cum fratribus servandas.

Tertia die tractant de Obedientia, quam praeberet Miseritatis suis, semper praefixis in hoc Mysterio, simul ac illi profuerunt verba Confessiones; adiutant enim hoc exemplo faciliorem nobis prabere Obedientiam, quam debemus iis, qui sunt nobis propoiti.

Quarta die hortantur ad lenitatem, atque patientiam, disserentes de contumelias, quas eo in statu patitur Salvator.

Quinta die loquuntur de mortificatione corporis ad exemplum Salvatoris in hoc statu carentis usum omnium sensuum suorum.

Sexta die ostendunt Iesu Misericordiam facientis se Vimam pro remissione peccatorum nostrorum, nobisque applicantis fructum, & meritum Sacrificii Crucis, ut discimus dimittere inimicis nostris, & jugalare in nobis sensum injuriarum, quas accipimus.

Septima die agunt de Zelo ardentis salutis hominum, qui impulit Salvatorem ad permanendum nobiscum in hoc Sacramento, & excitant nos ad laborandum pro fratribus salute, quacumque possumus ratione.

Die vero octava, & ultima, ostendunt constantem, fidemque amicitiam, quam Jesus testatus est hominibus, cum ante mortem, tum post illum, constanter inquam amicitiam, quam mors frangere non potuit, quoniam vult per hoc idem hoc Sacramentum permanere cum illis, utque ad consummationem facultarum, & cuius certissima illis prabuit monumenta, den scipsum illis tamquam Panis, vi cujus sustinemus labores vita, & pervenimus eo, qui contendimus in Celum.

Septima die ostendunt illud Convivium, de quo sanctus Lucas admirabiliter habet parabolam. *Homo quidam fecit Convivium magnam*, (Lucas 14.) que vulgo applicatur ad frequentem Communionem, & futilis exclamationes, quas afferunt homines, ne huic interficiat Convivio.

In 4. Tomo Meditationum P. Novet, cui titulus *Mystica Iesu Christi Vita in SS. Sacramento*, plures sunt de hoc Mysterio Sermones, qui cum meditatione, que singulos Sermones subsequuntur, & que fructus est inde hauriendus, praeberunt possunt materiam integra Octavum.

VIII. Nonnulli sese coarctant ad solum amorem, quem Dei Filius nobis testatus est in hoc Mysterio adorabili, diligentes pro recta, verba illa: *cum dilexisset Iesu, qui erat in mundo, in finem dilexit eos*. Et mox pro argumento Sermonum singulorum accepterunt aliquam proprietatem, vel qualitatem amoris hujus, ut mutuum in nobis amorem exciperemus.

I. Ibi deprehendi potest amor ardens sese nobis tradendis, quemadmodum ipse in Evangelio assertit; *Dederit desiderio hoc Pascha manducare nobiscum*.

2. Amor liberalis, & prodigus, qui dat omnia, qui vult esse nobis omnia, ac totum sese in ipsis nostris imponit: *totus in usus meos expensis*. Bernardus ait.

3. Amor agens, fortis, & generosus, qui efficit, ut nihil pratermitat ad obtainendum, quod cupit; *Amor, si uersus eum, magna operatur*; si vero operari renuit, *Amor non est*. S. Gregorius ait.

4. Amor unius, per quem cum nobis contrahit unionem, qua nulla esse potest major in natura.

5. Amor integer, qui primus nos querit, qui indiget nostri.

6. Amor amicitia, qua nobiscum agit, tamquam cum amicis, nos exigit Convivio, & patitur, ut, quovis tempore ad illum accedamus, & perquam familiariter agamus secum.

7. Amor indulgens eo usque, ut non fastidiat frigus, ac tempore nostrum.

8. Amor fidelis, & constans, qui primus nunquam nos defert, & in ipsa Morte prabet se nobis in Viative;

ut nos perducat in Regnum Caritatis, ut inquit Scriptura, ipsum in omnem eternitatem amatores.

Argumentum hoc defensum est a veteri nescio quo IX.

Sermonum Scriptore, quod facile redigi poset ad eam, qui hodie viger, praedicandi confusione, & totidem fieri possent Sermones pro hujus Mysterii Octava, eligendo videlicet oculo figuris maxime naturales ex lege antiqua, quae divinum hoc nobis Sacramentum representant, & per effectum proprium, & peculiarem, nobis indigentia singulorum Sermonum materiam.

Prima, eaque vetustissima hujus Sacramenti figura fuit Arbor Vita, cuius virtus erat praeservare a morte. Naturalis est applicatio, & locum prabet exponendo effectus hujus Sacramenti, quod servat vitam Animam, cum praeservare a peccato, quod ei mortem afferit, extrudit affectus inordinatus, eamque aeterna Vita dignam facit.

Secunda est Manna, de quo recurret Sermo deinceps, & cuius non est necesse comparationem instituire, ut suppetat iusto sermoni materia.

Tertia est Arca foederalis, que non minores habet cum

hoc Mysterio rationes. Judge illam singulari venerazione colebant, quoniam habebant illam, tamquam instrumentum miraculorum Domini, tamquam oraculum, ad quod configabant, & tamquam eam rem, qua nulla sanctior, & prelio est in Mundo propter ea, que continebat; & defunctorum occasio ex reverentia, qua Arca ista excepiebatur, & cuius palam meminit Scriptura, defunctorum, inquit, potest occasio loquendi de cultu, & reverentia, quam sovera debemus erga Eucharistiam.

Quarta Sacerdotium, & Sacrificium Melchizedech suam naturam viam aperit ad agendum de incruento Corpori, & Sanguine Filii Dei in Eucharistia.

Quinta Panes Propositio, & Mensa, quam Moyses Dei iustitia exquirerat, e Patrum sententia, figura est Eucharistie, ubi Calestis Panis fidibus distributur. Notari posunt necessariae dispositiones, cum quibus accedere debemus ad Menstrum hanc, futuri Sancti hujus Mysterii participes.

Sexta est Panis Subincrinus ab Angelo allatus ad Eliam Prophetam, cui iter suum prosecuturo viri deficiebant; sic enim Panis hic prabuit vim Prophetae ad ambulandum, Panis Eucharisticus considerari potest, tamquam Panis Calestis, vi cujus sustinemus labores vita, & peruenimus eo, qui contendimus in Celum.

Septima est Aliter convivio, quod, procul dubio, fuit figura Eucharistie, latius sermo haberi potest de magnifica, quam ostendit Deus ea in Mensa, quam preparavit omnibus fidibus, de duratione hujus Convivii, de gustu, & deliciis, que ibi inveniuntur, pretiosisque Da-pibus, que ministrantur.

Octava est celebre illud Convivium, de quo sanctus Lucas admirabiliter habet parabolam. *Homo quidam fecit Convivium magnam*, (Lucas 14.) que vulgo applicatur ad frequentem Communionem, & futilis exclamationes, quas afferunt homines, ne huic interficiat Convivio.

In 4. Tomo Meditationum P. Novet, cui titulus *Mystica Iesu Christi Vita in SS. Sacramento*, plures sunt de hoc Mysterio Sermones, qui cum meditatione, que singulos Sermones subsequuntur, & que fructus est inde hauriendus, praeberunt possunt materiam integra Octavum.

Primus est in verba illa: *Venite ad me omnes, qui laberatis, & oneratis opes, & ego reficiam vos*. *Misterio 2.* Oferit Eucharistiam esse Panem omnium filiorum Dei, & Iesum Christum illos ad Menstrum invitare; in meditatione vero docet, qua reverentia Calestem hunc Panem recipere, & ad hanc Menstrum debeat accedere.

Secundus. *Filium Dei invitere potentes omnes ad Menstrum hanc, atque illis proponit in hoc Sacramento verum conversionis exemplar.*

Tertius. *Dei Filium invitere omnes, qui tentantur, & in pericolo venturant cedendi, & mox ostendit illos, qui crebro accedunt ad Sacramenta, & frequenter comunicant, habere debere magnum imperium in suas cupiditates, magnumque animum ad propinquandos hostes fatuus esse.*

Quartus. *SS. Sacramentum esse Thronum Misericordiae Dei, ad quem miseris & morem confectos arcessit, ut confortetur, & open ferat arumnis eorum.*

Quintus est de spirituali gaudio, quod effundit Dominus in corda nostris in hoc Sacramento, cum illud devotum, ac ferventer accipimus.

Sextus. A Iesu Christo ad Menstrum hanc invitari, qui mortem timet, & vitam suam communicari illis, qui sunt hujus Eucharistici Mysterii participes.

Sextus. *Filium Dei in hoc Sacramento esse peccatorum perfugium, sese offere divinu Jutitiae pro illis, iisque gratias exhibere, ut cum Deo revertantur in gloriam, ejusque fletant iracundiam.*

Octavus. *Dei Filium offerre se positis in agone, ut eos confortetur, eisque in mortis extremo spiritu subveniat.*

Videri possum omnia has argumenta fuisse pertractata a P. Novet loco cit.

Cum nimis magna concionatorum copia sit, qui ediderint Octavum, his arguentum, & singuli varia elegante argumenta, & varia Sermones suos instituerunt, allatis decoris, duo tantum subiecta.

XI. *Biroat pro argumento Octavum de legit vitam Iesu Christi in Divino Sacramento.*

Sermo primus. Vitam abconditam Salvatoris.

Sermo secundus. Vitam humiliatam.

Sermo tertius. Vitam Sacrificatam.

Sermo quartus. Vitam Amoris, & Caritatis.

Sermo quintus. Vitam glorie.

Sermo sextus. Vitam gratia.

Sermo septimus. Vitam operationis.

Sermo octavus. Vitam, quam vocat, consummationis.

Videri apud auctorem potest, quomodo solide, & methodice singulos Sermones pertractaverit.

XII. *P. Caillilon in postuma Octava, alia instituti via, non minus recta, ostendente consilia Iesu Christi in Eucharistie institutione.*

Primerus Sermo est veluti prolegomenon, & ostendit Iesu Christi humilationem in Sacramento.

2. Habet primum Iesu Christi consilium, hoc est honorare Deum excellentissimo omnium Sacrificiorum.

3. Consilium relinquendi Ecclesie Mortis sue memoria, & representationem.

4. Est de frequenti Communione, per occasionem Evangelii eius dies.

5. Complectit consilium tertium, videlicet honorandi Corpus suum in hoc Mysterio.

6. Continet consilium quartum honorandi, & sanctificandi corpora nostra.

7. Consilium quintum testandi nobis amorem singularem.

8. Et ultimum sextum consilium dandi nobis panem, & Viaticum, quo roboremur in vita, & in morte.

PARAGRAPHUS II.

Fons, & auctores de hoc argumento pertractantes.

Sainti Pa. *Sainti Augustinus passim loquitur de Eucharistia, tamquam Sacramento, praesertim tract. 20. 26. & 27. in Joann.*

Idem in Serm. de divers. 3. 8. 45. 57. 83. & 33. de verbis Domini secundum Lucam.

Idem de verb. Apost. serm. 8.

Idem in Psalm. 391.

Idem de Cris. lib. 10. c. 6. lib. 22. c. 8.

Idem Serm. 6. de verb. Dom. & Serm. 2. de verb. Apost.

Idem lib. 5. Confessionem.

Idem lib. 10. & 20. contra Faustum.

Idem Conc. 2. in Psalm. 83.

S. Ambrosius in lib. de Sacramentis, & praesertim in 4.

Idem in Lucan. lib. 6.

Idem lib. 3. de Spiritu Sanctorum.

Idem Serm. 18. in Psalm. 118.

Idem tract. de iniunctis c. 9.

Idem de officiis lib. 1. c. 48.

Idem in Epistola 58.

Idem in oratione de obitu Theodorei, & excessa Satyri fratri sui.

S. Cyprianus Epis. 60. ad pleb. Furnil. quae est integrum tractatus de Eucharistia, ut Sacram.

Idem de verb. Domini & in Epis. ad Martyr.

Idem Sermons de Cana, & in Epistola ad Cecilium.

S. Epis. 45. ad Cornelium Papam.

S. Gregorius homil. 20. in Evang. & homil. 83.

Idem lib. 4. dial. c. 17.

Idem in Regum lib. 2. c. 1.

Idem Epis. 64.

Idem in Dom. 2. post Pentec.

Origenes homil. 13. in Levit. notat, Panes propositionis repraesentantes effectum Sacramentum Eucharistici, qui reddit Deum nobis propitium, & inde occasionem natus docet quamnam puritate sic recipiendum.

S. Hieronymus in cap. 9. Zachar. fusa explicat mirabiliter hujus Sacramenti in ea verba: Quid enim bonum ejus, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electorum, &c.

Idem, vel alius in operibus ejus homil. de Corpore, & Sanguine Christi.

Tertius. Texter in Tom. Mysteriorum serm. 22. ostendit Sacramentum hoc esse fideli, & amoris Mysterium.

P. Bourdaloue Tom. 1. Myster. ubi ostendit gloriam Corporis Iesu Christi esse, datum sufficiens Ecclesia in quod Sacramento, & Ecclesie gloriam esse, pollicere. C. P. Tom. 1. M. 2. M. 3. M. 4. M. 5. M. 6. M. 7. M. 8. M. 9. M. 10. M. 11. M. 12. M. 13. M. 14. M. 15. M. 16. M. 17. M. 18. M. 19. M. 20. M. 21. M. 22. M. 23. M. 24. M. 25. M. 26. M. 27. M. 28. M. 29. M. 30. M. 31. M. 32. M. 33. M. 34. M. 35. M. 36. M. 37. M. 38. M. 39. M. 40. M. 41. M. 42. M. 43. M. 44. M. 45. M. 46. M. 47. M. 48. M. 49. M. 50. M. 51. M. 52. M. 53. M. 54. M. 55. M. 56. M. 57. M. 58. M. 59. M. 60. M. 61. M. 62. M. 63. M. 64. M. 65. M. 66. M. 67. M. 68. M. 69. M. 70. M. 71. M. 72. M. 73. M. 74. M. 75. M. 76. M. 77. M. 78. M. 79. M. 80. M. 81. M. 82. M. 83. M. 84. M. 85. M. 86. M. 87. M. 88. M. 89. M. 90. M. 91. M. 92. M. 93. M. 94. M. 95. M. 96. M. 97. M. 98. M. 99. M. 100. M. 101. M. 102. M. 103. M. 104. M. 105. M. 106. M. 107. M. 108. M. 109. M. 110. M. 111. M. 112. M. 113. M. 114. M. 115. M. 116. M. 117. M. 118. M. 119. M. 120. M. 121. M. 122. M. 123. M. 124. M. 125. M. 126. M. 127. M. 128. M. 129. M. 130. M. 131. M. 132. M. 133. M. 134. M. 135. M. 136. M. 137. M. 138. M. 139. M. 140. M. 141. M. 142. M. 143. M. 144. M. 145. M. 146. M. 147. M. 148. M. 149. M. 150. M. 151. M. 152. M. 153. M. 154. M. 155. M. 156. M. 157. M. 158. M. 159. M. 160. M. 161. M. 162. M. 163. M. 164. M. 165. M. 166. M. 167. M. 168. M. 169. M. 170. M. 171. M. 172. M. 173. M. 174. M. 175. M. 176. M. 177. M. 178. M. 179. M. 180. M. 181. M. 182. M. 183. M. 184. M. 185. M. 186. M. 187. M. 188. M. 189. M. 190. M. 191. M. 192. M. 193. M. 194. M. 195. M. 196. M. 197. M. 198. M. 199. M. 200. M. 201. M. 202. M. 203. M. 204. M. 205. M. 206. M. 207. M. 208. M. 209. M. 210. M. 211. M. 212. M. 213. M. 214. M. 215. M. 216. M. 217. M. 218. M. 219. M. 220. M. 221. M. 222. M. 223. M. 224. M. 225. M. 226. M. 227. M. 228. M. 229. M. 230. M. 231. M. 232. M. 233. M. 234. M. 235. M. 236. M. 237. M. 238. M. 239. M. 240. M. 241. M. 242. M. 243. M. 244. M. 245. M. 246. M. 247. M. 248. M. 249. M. 250. M. 251. M. 252. M. 253. M. 254. M. 255. M. 256. M. 257. M. 258. M. 259. M. 260. M. 261. M. 262. M. 263. M. 264. M. 265. M. 266. M. 267. M. 268. M. 269. M. 270. M. 271. M. 272. M. 273. M. 274. M. 275. M. 276. M. 277. M.

seria quinta Majoris hebdomadae, ubi sermo tantum est de amore, quem nobis Dei Filius testatus est in hoc admirabilis Mysterio.

In Sermonum pro Dominis in Dominica 4. Quadragesima; ubi sumus occasione ex Panis multiplicatione, & pro Dominica infra Octavam Sacram.

Pater Dunne, in Tom. de Mysteriis Domini, Sermones de hoc Sacram. ostendit excellentiam Cibi, quem nonno-
bit Salvator, & utilitatem, quae inde peripius.

Granatenis in locis communibus sit. Eucharistia.

Carthagena in homiliis de Eucharistia.

Lhommer, & Labatha sit. de Eucharistia.

PARAGRAPUS III.

*Loc. exempla, figura, & applicationes Biblica ad
hoc argumentum.*

*Loc. proprii hujus argumenti allati sunt in bibliotheca nostra,
quae vide in sit. de Communiione. Nonne afferemus eas tan-
tum, qui pertinent ad Eucharistiam, tamquam Sacra-
mentum?*

Memoriam festi mirabilium suorum misericordie, & miserationis Domine, eis dedit simebus. Psalm. 10.

Ambulauit Elias in fortitudine cib illius quadragni diebus, & quadragna noctis. Regum cap. 19.

Angelorum eis nurtrixit Populus tuus, & parvum Panum de Calo præfuerit illis sine labore, omne deliciatum in se habentem, & omnis sapori suavitatem. Sap. 16.

Edens pauperes, & fastidiosos, & laudabunt Dominum, qui requiriunt eum, & vivere coda cornu in faculum facili. Psalm. 21.

Ego sum Panis filii hominis. Prov. 8.

Quid enim bonus eius est, & quid pulvrum eius, nisi fru-
gumen Eleazarum, & vimum germinans Virginis? Zach. 9.

Ecco ego vobis sum usque ad consummationem facili.
March. 28.

Ego sum Panis Vita. Joann. 6.

Hic est Panis deus descendens, ut si quis ex ipso manu-
enveris, non moriar. Joann. 6.

Sicut manducat meum caroem, & hibis meum Sanguinem,
habet Vitam eternam, & Ego resuscito eum in novissimo die.
Ibidem.

Cum dilexisset suos, qui erant in Mondo, in finem dilexit
eos. Joann. 13.

Calix benedictionis, cui benedictimus, nonne communicatio San-
guinis Christi est? & Panis, quem frangimus, nonne participa-
tio Corpus Domini est? 2. Ad Corinth. 10.

Sicut misericordia mea vident Pater, & ego vivo propter Patrem,
& qui manducat me, & ipse vivet propter me. Joann. 6.

Vero tu es Deus absconditus, Deus Israel, Salvador.
Ista 45.

Nulla natio tam grandis, que habeat Deos approximantes
sibi, sicut Deus nobis adest nobis. Deuter. 4.

Humiliatus sum usqueque. Psalm. 118.

Substantia mea, tamquam nibilum ante te. Psalm. 128.

Da Altissimo secundum datum eius. Eccli. 35.

Urus Panis, & inane Corpus multi sumus, immo, qui de
me pane participamus omnes. 1. Ad Corinth. 10.

Pinguis est Panis eius, & parvus dulcias Regibus. Genet. 49.

Exempla, & Figura veteris, novique Testamenti.

Scriptura nobis in arcta necessitudine, qua inter Jonatham, & David intercedebat, proponit figuram infinitus illius amicitia, quam Dei Filius in divino hoc Sacramento cum hominibus voluit contrahere. In lib. 1. ra imperi. Reg. cap. 18. legitim duos hostes familiares arcto amicitiam, & S. Ambrosius (tract. de Initiatione, cap. 9.) clarus, considera, inquit, utrum sit præstantius Angelorum ne Panis (hunc enim nomine in Scripturam Manna vocatur) an Caro Iesu Christi, quæ est Corpus vita? Manna defec-
debat de Calo, & Corpus hoc est Calo superius: Manna erat Celestis alimoniam, Caro Iesu Christi est Caro Domini Calorum omnium; (Ambro. lib. de Sacram. c. 5.) sed ita Caro et immunita a corruptione, a qua immunita efficit eadem dignæ velescentes. Alibi etiam addit, quod faciebat Iudaï, erat in figura, sed quod ipsi faciebat in veritate, & sanctus Chrysotomus, (homil. 23.) sicuti vos manducatis Corpus Domini, Iudaï manducabant Manna; & sicut bibitis ejus Sanguinem, illi bibebant aquam de pectore; sed S. Augustinus sat non est inventire in Manna figuram nostri adorabilis Mysterii, (In 1. ad Cor.) immo ibi animadivit quamdam Sacramenti speciem in ea ratione, quæ Populus iste velcebat Manna; Panis videlicet Angelorum manu elaborato; & ita loquuntur: Moyles, Aaron, Phineas manducaverunt Manna, & mortui sunt. Quosrum autem, quia non crediderunt, quod videbant nec poterunt capere Mysteria, quæ non videbant; qui vero ex ceteris Patribus nostris intellexerunt Mysterium in Mana abscindit, videlicet Iesum Christum ibi prafigurari, & Iesus efficit simile cum nobis unum, & nonnulli Sancti Pa-
triis eo uulpe procedunt, ut afferant adesse unionem natu-
alem cum corporibus nostris, & ab illo fieri partem nonna-
stra substantia. Difficile est explicare mentem eorum, circa hanc unionem substantiam; certum tamen est, cum

Paragraphus III.

spiritualiter euentus, spiritualiter eflaventes, ut spiritualiter fastidiosi. (S. Augustinus tractat. 20. in Joann.)

Discamus hinc objecta lemnescere. Moyles enim, Aaron, & Phineas, duo respexit in Maana. Primum speciem illius, alterum illius virtutem, & significacionem; & quia plerique Israelites in Maana speciem dumtaxar extimam consideravunt, mortui sunt: manducaverunt Manna, & mor-
tui sunt. Sed quia Moyles, Aaron, & Phineas sub cortice Manna videbant Corpus Iesu Christi datum nobis in Eu-
charistia, non mortui sunt. Non sunt mortui, quia visibilis eum spiritualiter inservierunt. (Ibid.) Nos igit moxim
aque, & increduli Patres nostri si divinum hoc Sacramen-
tum recipimus, euclidem symbolum tantum inhaerentes, quam
multi de Altari accipiunt, & mortuus; Quia non habent fidem, quæ mystica haec integrum penetrat, & ostendit
illis Iesum Christum præsentem substantialiter, non reci-
piunt illum, tamquam Deum, & Salvatorem suum.

Onnes Sancti Patres relplexerunt Manna; tamquam per
festissimum Eucharistie Imaginem, & sane plures habent
Manna cum Eucharistie. (Commissarii
Manna cum Eucharistie)

Panes Pro-
positio-
nem. Figura Eu-
charistie.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi
Horeb.
Panis sub-
cinctus.

Panis sub-
cinctus, qui
An-
Drabut, ubi<br

habet, habet ab illo; sed quia Filius si misericors est, similiter etiam est iustus; & si nosler Salvator est, eft quoque iudex; quorum alterum si in nobis ceteris tenuis confidentia, alterum imprimis sensus formidinis, la Maria vero nihil est nisi misericordia; & per humanitas, ideoque quantumvis miseris, & peccator, ad Mariam convertere, non solum absque merito, sed etiam cum omni fiducia, certe te non passurum repulsam. Graulare illi tantum gloriam, & potestatem, sed tibimetip gaude; quia eius gloria, & potestas causa est tua Confidentia.

Maria peccata, & debet subdere correctionem propter aetatem suam. Etiam fuit filius suo. Si homines secundum plenum Doctorum sententiam, tunc habent ad Resurrectionem propter fidem, quod eorum corpora habent cum corpore Salvatoris in Eucharistia ubi cum illo contrahunt peculiares, arcana, intimantem aetatem, propter quam Sancti quidam Patres nos vocant Concupiscentes, & Consanguines Christi; quid nobis dicendum est de fide, quod Mater Dei ipsius contraxit cum Filio suo? Nonne peculiariter applicari potest cum Filiu suo? Nonne peculiares sunt & singularis, & Virginali carni eius id, quod Tertullianus dixit, de carne omnium mortalium? Quoniam ea pertinet ob totos titulos huic Homini-Deo, quomodo diutius differre potest Resurrectionem? Originem duxit de fini illius, Corpus suum factum est ex parte corporis ejus; Sanguis eius fuit inveniens illius; ex ejus substantia hic Homo-Deus compactus est, & ex ejus latice aliquandiu nutritus: Hac in non refutetur series Dei?

Magnum est Divini amoris erga nos testimonium, dedisse nobis Sanctissimam Matrem Advocatam, ac Patronam nostram, erga hominem deinde illis Matrem suam Advocatam in Calo-

rum gloriosa haec die. Nam post mortem, quam pro nobis subiit, ad promerendam gloriam, quam amiseramus, postquam nobis dedit Spiritus sanctum suum, ut nos sanctificaret; postquam nobis reliquit merita Sanguinis sui in Sacramentis, ut nos mundaret a sceleribus nostris; verbo, postquam se totum impedit pro salute nostra, suum Salvatoris officium absolutum quadammodo perfecte videtur; & postquam ascendit in Calum, Iudicis tantum munus obire videatur, quemadmodum ipse misit, qui hoc Apostoli significaret. Hie Jesus, qui assumptus est a nobis, quemadmodum vidit suos, haec venit. (Act. 1.) Hoc reliquum est illi faciendo cum hominibus; & quoniam misericordia illius habeat adhuc regnum suum in Munde, tamen opus est, ut justitia sua jura tueatur. Sed quid agit Deus iste amoris, & bonitatis? Dedit nobis Sanctam Matrem suam Advocatam, & Patronam in Calo, ut nos quodammodo protegat contra ejus justitiam, ut iram fieret, & nobis utrum adficiat perfugium; qua in re Salvatoris gessit tamquam irritum in rebellis filios, qui ut occasionem nascisceretur illis parcendi, Matri mandaret, ut intercederet, & fuam operam, aquae autoritatem impenderet, ut eos in Patria gratiam reconciliaret. Ita felicitas Sanctissima Virginis nostram hodierna die constituit; ejus potestas nos protegit; ejusque elevatio fit amplissimum Ipsi nostra argumentum.

Sic incomparabilis Maris puritas tantas habuit illecebras, ut de Calo Verbum Eternum pertraheret, cogereque illi fideis adeo arctum cum illa; credendum est, non minus illi fuisse, ut ipsum impelleret, ut eam de tumulo erueret, & in Calum extolleret. Hic profecto proprius est huius Virtutis effectus, at quidam Pater, omnia de Calo trahit: *Virginis, que de Calo omnia trahit.* Videbet omnes attrahit gratas, favores, & beneficitions, & tantum potestis obtinuit ut illum ipsum attraheret, qui est Author omnium honorum. Sed nonne eodem iure dicere possumus, eamdem omnia in Calum attolleret, qui else videtur locus naturalis ipsius, quo quidquid parum est, ultra ascendit? Hoc igitur Sanctissima Virginis Corpus purius syderibus, & empyreco permanans ne erat in terra, cum destinatum esset felicissimum Calorum omnium ornamenti?

P A R A G R A P H U S VI.

Dilecti ex Asceti, recensibusque Concionatoribus loci hujus argumenti.

Argumentum admiratio-
nibus Angeli-
rum in hoc
Misterio:
Quae est ista, que progeditur? &c. Altissimi Calorum Spiritus hoedie haec, Christiani Auditoris, summa corripi admiratione scitificantur hoc, confidantes Beatam Virginem evectam ad altissimum Calorum fastigium, non quod illius meritum ignoreat, vel ejus Deipara dignitatem, vel titulum, quo adit postulationem gloria fibi paratam: sed quia tanta luce perlustrata oblitus fecerunt videntes merita creaturam super celissima Seraphin sublatam, quemadmodum illa meritum superat, & Sanctitate: Quae est ista, que progeditur? &c. Seca homines mihi videntur eadem cum admiratione percontari posse: Quemam est, quae moritur modo ita singulari, & cuius Sepulcrum sit fons vite, redens corpus vivum, & pretiosum, quia computrefact, & corruptum? Et sane quod magis admirandum est, funebris ne illius pompa, an pompa triumphi, throru, an tumulus? Maria in terra fini, an Maria in Cali vertice? Utrumque pro modulo suo mirum est; quia

moriur sine morbo, & per violentum conatum purissimum in Deum caritatis. Vitam nascitur in mortis fede; & iactura, quam terra patitur gloriose huius pignoris, sit argumentum sue felicitatis; quia gloria haec Dei Mater non ascendit in Calum, nisi ut inde sua nobis protectione optuleret. Ecce Christiani, quid efficere debet nostra administrationis non fecus ac Angelica argumentum. *Auctor recent.*

Non timemus fermone de morte Beatae Virginis perturbare potest triumphi ejusdem celebratorem, & gaudium. (Ad Phil. 1.) Preterea est mors Sanctorum coram Domino, & sicut vita illorum est puge Martyrium, dicere licet, oblationem eorum merum esse triumphum. Vitam sustinet cum patientia, sed mortem querunt cum ardore, quam cum inventerint, tanta exultant letitia, quanta si thesauro narrarentur. Ita illam considerabat Apolonus, cum anhelabat ad Deum suum, & cupiditas flagrabit illius videndi; hoc ex amoris plenissima verba elicitur: *Mibi vivere Christus est, & mori lucrum.* Iesu Christus est vita mea, & mors thesauros meus. Profecto inestimabile bonum est, Sanctus Ambrosius sit, repente evadere posse ex corruptione, ignorante, infirmitate, que peccati effecta sunt, & a statu aedifici, ad deplorabili, qualis est vita huius mortalitatis, transire ad beatam Praefestinatorem conditionem. Quod si pretiosum est coram Deo mors Sanctorum, longe pretiosius est mors Sancta Virginis. In hoc optimam illa sibi partem elegit, & obitus sui gloria aque rara, & singularis est, ac illa maternatitatis omnem creatam excedit magnitudinem. Si omnium Sanctorum mors preterea, Maria certe praecellissima, quam tanto comites ex gratia, ut Mater Dei dicentes. (S. Augustini, de Agnione.) Pater Novet Vita Jesu in Sanctis suis.

Mors Sanctorum pretiosum est per meritum virgiporum, unde incomparabile haec fulgorem. Mortis bonum non in eo sumum est, ut in intentis fortunam pompa mortuorum, sed in gratia Dei, non in honore, & dignitatem, sed in statu gratiae, que immarcessibilis corona facit heredes; non in affluentia honorum terrestrium, sed in sanctitate Virtutum, qui sunt thesauri Celestis; non in magna amicorum turba, que nos efficerat in tumultu, sed in patrocinio Angelorum, qui nos in aeternas fides inducunt. Mori feliciter est, animam reddere in manu Iesu Christi, & cum illi ascenderet triumphali more in Calum, Iudicis tantum munus obire videatur, quemadmodum ipse misit, qui hoc Apostoli significaret. Hie Jesus, qui assumptus est a nobis, quemadmodum vidit suos, haec venit. (Act. 1.) Hoc reliquum est illi faciendo cum hominibus; & quoniam misericordia illius habeat adhuc regnum suum in Munde, tamen opus est, ut justitia sua jura tueatur. Sed quid agit Deus iste amoris, & bonitatis? Dedit nobis Sanctam Matrem suam Advocatam, & Patronam in Calo, ut nos quodammodo protegat contra ejus justitiam, ut iram fieret, & nobis utrum adficiat perfugium; qua in re Salvatoris gessit tamquam irritum in rebellis filios, qui ut occasionem nascisceretur illis parcendi, Matri mandaret, ut intercederet, & fuam operam, aquae autoritatem impenderet, ut eos in Patria gratiam reconciliaret. Ita felicitas Sanctissima Virginis nostram hodierna die constituit; ejus potestas nos protegit; ejusque elevatio fit amplissimum Ipsi nostra argumentum.

Si incomparabilis Maris puritas tantas habuit illecebras, ut de Calo Verbum Eternum pertraheret, cogereque illi fideis adeo arctum cum illa; credendum est, non minus illi fuisse, ut ipsum impelleret, ut eam de tumulo erueret, & in Calum extolleret. Hic profecto proprius est huius Virtutis effectus, at quidam Pater, omnia de Calo trahit: *Virginis, que de Calo omnia trahit.* Videbet omnes attrahit gratas, favores, & beneficitions, & tantum potestis obtinuit ut illum ipsum attraheret, qui est Author omnium honorum. Sed nonne eodem iure dicere possumus, eamdem omnia in Calum attolleret, qui else videtur locus naturalis ipsius, quo quidquid parum est, ultra ascendit? Hoc igitur Sanctissima Virginis Corpus purius syderibus, & empyreco permanans ne erat in terra, cum destinatum esset felicissimum Calorum omnium ornamenti?

V.

Paragraphus I.

Si vulnera curare desideras, Medicus est. Vita haec, dicta Scriptura, jugis est pugna contra visibiles, & invisibilis hostes, cum quibus incessanter fere manus conservimus; moraliter igitur fieri non potest; ut vulnera aliquod non recipiamus; tunc vero potissimum cum infirmatis, atque fragilitas sit pars naturae nostra contra primi parentis peccatum; Anima nostra illi est mortis obnoxia, qui non minus periculosi sunt, quam agitardines corporis. Quapropter Medicus, & pharmaco indigemus, quorum utrumque in Eucharistia reperimus. Iesu Christus, qui mortalitas sua vita tempore pertransit benefacendo, & sanando emes, (Act. 10.) probat se medicum Animarum nostrarum, & curavit illas non sine omni genere miraculorum. Explicandum est, quoniam sint haec vulnera, & infirmitates, quibus laboramus, & quoniam fiducia nobis confugiendum est ad hunc Medicum Salvatorem, & utendum illi remediorum, quae in divino hoc Sacramento reperimus.

Si gravioris iniquitatis, Videlicet est. Si obrutum pondere iniquitatum nostrorum, quarum venientia conquestramus, ostendendum est, quomodo Eucharistia est verum Sacrificium, quod, quamvis diversum, quoad modum, ab eo, quod Filius Dei obdulit in Cruce pro Mundi totius peccatis, omnia tamen complectitur illius merita, omnemque virtutem, quam in hoc applicat nobis; sed Sacrificium hoc, cuius Salvator est Videlicet, debet esse conjunctum cum Sacrificio nostrorum metaplorum, quemadmodum in superiori titulo explicavimus, atque per divini hujus Sacrae virtutem obtinemus Misericordiam, quantacunque sit criminum nostrorum multitudine.

Si ciborum quisvis, alimento est. Cum alimento omnino sine necessitate ad servandam corporum vitam, nos quoque cibo indigemus ad servandam vitam Animam, quam per sanctificantem gratiam accipimus; quapropter in hoc Sermoni ostendere possumus, Caleitem Cibum, quem recipimus in Eucharistia, servare vitam supernaturalem communicatam nobis in Baptismo, vel in Penitentia Sacramento; per hanc escam Anima nostra reparat vires suas, crevit in virtute, & sanctitate, atque indispiciunt Chritianam perfectionem, quam ab illa exigit Deus.

Si auxilio indiges, virtus est. Procul dubio valido indigemus auxilio, ad sufficiendum praelia, quae inferunt nobis saevias nostras iniiciunt, ut resiliamus violentis, atque importunis tentationibus, quibus saepe laceremur. Ostenende igitur possumus, quoniam nunquam defit nobis sufficiens gratia, ut omnibus hisce incurvissimus resiliamus, nihilominus, per usum hujus Sacramenti recipere has validas, & efficaces gratias, quibus victores evadimus.

Si mortem times, vita est. Si timemus mortem, five temporalem corporis, five aeternam Animae, hoc aeterna Vita Sacramentum, quo nomine in Scripturis vocatur, nos contra utrumque confirmat: Sedat terrores Mortis, & nobis certum tribuli pugnas gloriae Resurrectionis, atque instar Vatici, nos ad beatam aeternitatem debet adducere.

Si Cibum desideras, vita est. Denique sanctus Ambrosius concludit: Si in Calum pervenire cupimus, & ad beatam anhelamus Sedem, qua nostrar est terminus, Sacramentum hoc via est, qua adducit illuc, per fidem, spem, & caritatem, quarum objectum est, & ratio in adorabili Eucharistie Sacramento; & si fides est adhibita sanctus Chrysostomus ait, Sacramentum hoc emit, ut hac terra fiat Calum pro nobis; quia ibi possidemus item objectum, quod Beati possident, licet alio modo. Illi quidem, per claram visionem divinam effectus suus. Nos autem per fidem, & sub symbolis atque integrumentis. Habemus in illo pugnis beatitudinis, quoniam nobis pollicitus est Deus, & quoniam expsectamus, & praesertim nobis ostendit viam per eas virtutes, quarum in hoc Mysterio nobis praebuit exemplum.

Quemadmodum Deus tegit, detegitque simul omnes divinas perfections suas in hoc adorabili Mysterio; ita octava totius arripere possumus argumentum, assumente pro texu singulorum Sermonum, illa Isaiae verba: *Vera est Deus absconditus.* (Isaiae 45.)

1. Corpus, & Sanguis Iesu Christi realiter adsum in horum augustinum Mysterio, sed sub accidentibus Panis, & Vini latent; nunquam melius probavimus praesentiam suam, neque validiori praebuit argumentum hujus veritatis de Fide, ut id credere cogemur.

2. Abscondit ibi Omnipotentiam suam sub infirmitate horum accidentium; sed nunquam magis suam nobis ostendit Postulat.

3. Sapientia sua desperata videat illum, objiciens eum omnibus indignitatibus, quibus pravidebat illum affectum iri ad impium, & peccatoribus; sed nunquam melius eam in luce protulit, quam natus hoc eximium medium, & infante possumus supradictam rationem nostram. 3. Quia ad illud digne recipiendum, viva fides est afferenda, &c.

Secundum Mysterium Amoris, quod aperit nobis dimensiones Caritatis divina erga nos; & in quo discere possumus, quoniam tanto hinc amori respondemus.

Tertium est Mysterium Sacerdotii Iesu Christi, secundum Ordinem Melchisedech, in cuius Solemnitatem vocavit Sacerdotes, quibus dedit potestatem illud perennandi, utique in faciem faculorum; immo etiam Christiani, & omnes,

- est nobis, scilicet, certum pignus amoris, pignus aeternae beatitudinis, quam nobis pollicitus est, & in quo spem nostram possumus constitue, ipsam honorum omnium possidemus.
2. Per divinum hoc Mysterium Deo dare possumus quidam a nobis petere potest, mentem nostram per fidem perfecte subjectam, cor nostrum per Caritatem ferventem, possessionem integrum, & irrevocabilem omnium nostrorum facultatum per integrum cum ipsis voluntate conformitatem.
- VII. 1. Realis Iesu Christi praesentia abscondita in Eucharistia invisibilis est luminibus rationis, sed videndum se prebet oculis fidei.
2. Intensibilis est omnibus sensibus, sed reddit se omnibus cordibus sensibili.
- VIII. Due considerations efficere poterunt partitionem sermonis:
1. Sacramentum Eucharisticum replere debet fidelem interiori gaudio, & consolacione; neque enim a Deo fuit initium, nisi ut testaretur homini amorem suum erga.
 2. Quia Deus non instituit illud, nisi, ut homo vicissim testaretur Deo suo amorem, quo illum prosequitur. Altera consideratio. Quid iucundius cordi vere Christiano, quam certum habens pignus amoris Dei sui? quid suavis cordi vere Christiano, quam tribuo potest Deo fuit pignus certum fuit dilectionis? Sermon Manuscriptus P. Stephani Channillard.
- IX. Ut aquam tribuum idem felicitatis, quam possidemus in adorabili Eucharistia, illam dubius veritatis complector.
- Veritas prima. In hoc Mysterio habemus fontem bonorum omnium, quae fidelis in hoc Mundo potest exquirere. Sed ipsi illi frui non possumus, quia viva fide credamus, Deum nostrum vere recipi a nobis.
- Secunda Veritas. In hoc eodem Mysterio habemus pignus aeternae felicitatis, quam post hanc vitam expectamus: que fenu amoris, & gratitudinis non debemus illud recipere? Argumentum hoc funditus pertrahatum est in octava SS. Sacramenti, per Audorem Sermonum in omnia Ethica Christiana argumenta.
- X. Considerare possumus quid pro nobis faciat Deus in hoc Sacramento. Ibi nobis abscondit per amoris excellum omnes perfectiones suas, omnemque nobis suas gratias comunicat.
1. Quid nobis faciendum sit, ut tanto amori respondeamus, videlicet adorare cum fide, & amore Deum hunc adhucmodum, & recipere gratias, & beneficia ejus aequum amorem, & gratitudinem. Abbas de Monasterio in Evangelio Dominiis secunda pars Pentecostes.
- XI. Nimiris ambitionis nostra est hominibus, vel nimiris infolens peccatoribus cogitatio, contendere, & fibi persuadere se in antecedente Cali gloria in Eucharistico Sacramento recipere; quandoquidem Iesus Christus sibi nobis conjungens, delet natura nostra turpitudinem, & peccati indigitationem, atque in hoc Sacramento tria nobis largitur, quae efficiunt, ut per anteculum possideamus bonum, quod nondum est in manibus nostris. 1. Dat nobis gloria sue pignora. 2. Jura ad gloriam suam. 3. Pragulationes, & quasi gloria præludia. Habere autem certa pignora, jura certa, pragulationes, & præludia boni, est illud in antecedente profidere. Biroit in serm. 5. Octava sue.
- XII. Divinum hoc Sacramentum Eucharisticum considerari potest, tamquam donum, quod Salvator largitur omnibus earum rerum, quae in terris sunt pretiosissima, & secundum hanc qualitatem, tria in dono considerari possum. Principium, a quo donatur, natura doni, & ratio donandi; ex quibus fieri potest partitio Sermonis de Eucharistia.
1. Si querimus inseparabilis hujus doni principium, si quiescit esse Cor Iesu Christi, videlicet, amorem, qui cogitur ita se hominibus dare; sed amorem proflus purum, ut ita dicantur, hoc merum fuit amoris sui aduentum, quia ad aliquid utilitatis illum impellerat causa, vel aliquod Patris imperium, neque necessitas perficiendi Opus Redemptoris nostra: quandoquidem per Mortem sum exsolverat pretium illius. Hoc Mysterium facere omnino illi erat integrum, & Cor ejus ardens Caritate pro nobis fuit verum, & unicum hujus liberalitatis principium.
2. Si oculos concinmas in hujus doni naturam, quae fuit materia liberalitatis Dei, videbimus ipsum, quin aliena nobis conferret bona, voluisse proflus tradere seipsum; licet enim in institutione, & prima hujus munera distinctione meminerit solum Corporis Sanguinis fui; nam haec duo tantum partes sui ipsius ponuntur directe, & per vim verborum sub accidentibus Panis, & Vini; tamen per consequens, & naturalem concomitantiam, datur etiam Animam, Divinitatem, cum bonis omnibus, que possident, tum quatenus Deus, cum quatenus homo; quae omnia complectitur sub hostie exilitate, quidquid in terris, & in Cœlis maximum est, & pretiosissimum, quia in relatione licet excurrere per comparationem cum ceteris donis, quae convulsi nobis, & potissimum, cum incarnatione.
3. Modus autem, quo Dei Filius se nobis tradit in hoc
- XIV. Cum Deus sit essentia perfectus in seipso, dat omnibus effectibus suis perfectionem, quam requirent natura operum suorum, & gloria Auctoris eorum: *Dei perfecta se est opera.* (Deuter. 32.) Potissimum opus bonitatis, Potentia, & Sapientia Dei est Iesus Christus, Homo, & Deus; sed dicere possumus magnum Iesu Christi opus, else Sacramentum Eucharisticum, & hoc potissimum esse Opus. 1. Bonitatis ejus; hac enim una fuit illi, ut se nobis daret in hoc divino Mysterio, non meritis nostris, neque alia qualibet ratione illædus. 2. Potentia sua, quia in nullo aliò operum suorum tot, & tam afflita ostendit prodigia; & cum Propheta dicere possumus, ipsam serice memoriam omnium mirabilium suorum. 3. Else Opus, & admirabile inventum Sapientia, invenisse modum non permanendi solum cum nobis, sed etiam in nobismetipsum, atque femei in statum adiuxisse admirabile confutum. Id est exequendi.
- XV. De devotione erga Sanctissimum Eucharistia Sacramentum.
- Sive devotionis nomen in propria significacione accipitur pro Religionis actu, seu in fenu magis populari, pro cultu, quem Sanctis rebus adhibemus, tam exaltare & conseruare duo: primum quorum est magnitudo Mysterii, quod veneramus, & quod illius objectum est; alterum vero

Paragraphus III.

133

test & dignitas agerent, & operis praestantia. Si hinc respicit agentis dignitatem agentis est Mater Dei. Quid autem dicere cogitatis, cum Dei Matrem dicitis? Nonstis meritum ejus? Hac est persona post tres divinas, omnium dignissima. Nostis, quoniam sit Meritum Iesu Christi? Tantum est, ut omnes Catholicos Doctores consentiant, dicantque ipsum in omnibus vita sua actionibus, etiam ministris, infinite meritis, ita ut unicum ex illius verbis, una meritis illius cogitatio, oculi nictus, afflatus, gressus est valoris, meritis infiniti; & ratio, quam affectant, est infinita persona dignitas; erat enim persona meritis infiniti. Si potest primam hanc personam sequitur immediate persona Virginis Sanctissima; illa quidem tarda non est, ideo neque tantum est meritum ejus; sed Filium imitatur, & ad illum tam prope accedit, ut nemini proprius licet. Dicendum est igitur, ipsam maximam televit meritis omnes, licet minimas actiones vita sua, quoniam facta erant a persona post Iesum Christum dignissima, maxime meriti. Sed ut melius innotescat valor, & excellentia meritorum ejus, animadvertere, Sanctum Thomam explicite dicere hanc petendam esse *ex radice caritatis*. Radicem hanc querite in corde ejus, & videte quantum erat amor, quo flagrabit in Deum, quam secundum erat, generosus, ac strenuus. Videat gratiarum ejus copiam, qua superabat gratias omnium Sanctorum, & Angelorum: cumque amor sit fortissima, & efficacissima inter omnes cordis affectiones, cor ejus nunquam vacabat, semperque erat operibus maximis meriti intenta.

De magnitudine gloriae Sanctissima Virginis, judicium quoque ferri potest ex collectione Virtuum omnium, quae ita eminebant, ut arduum sit affirmare quenam est præferenda; quoniam in summo excellentia gradu possidebat illas, easque exercet modo præstantissimo, & heroicæ fæcione; & quin defectus aliquis admiseretur. Virtutes inquit Theologi, in Angelis sunt quidem immutabiles, sed merito parent. Meritum habent in hominibus, sed non sunt immutabiles; Una Virgo duplicit hoc privilegio gavificat. Virtutes ejus erant immutabiles, & meritorum illius, & quin amitteret meritum viatorum, qui jam ad beatum terminum pervenerunt. Humilitas ejus erat sine fundo, puritas sine labe, patientia sine termino, obedientia sine exceptione, Sapientia sine modo, fortitudo, & Virtus in omnibus. Si ergo Virtutes singulae coronam merentur in Calo, quoniam esse debet gloriosissima Virginis corona, quoniam ornata esse debet fulgore Virtutum omnium, quae in Sanctis aliis eluxerunt, & eas posedit eo in gradu, qui nullam patitur comparationem.

Si veritas ipsa testatur, enim qui se humiliat, exaltatum iri, falli ne hodierna die possum accipiens pro regula elevationis gloriae, quam Sanctissima Virgo possedit in Calo, profundatam humilitatem sua super terram? Hac regula fatis justa, ac tutta est, nec errare potest; & hac Veritas fatus contans est, nec lapsu timeri potest. Sanctus Paulus profecte confutat hoc fundamentum ita solidum, ut illud per confutari sufficiat elevationis glorie ipsius Filii Dei. Cum enim hanc illi debetur gloria ex omnibus titulis, qui possunt excoigitari, audacter affirmat, illum usque ad supremum honoris gradum ascendiens in triumphali Ascensione cali, eo quod defeleretur utique ad profundissimas abjectiones; quasi unus ex altero certissime consequtetur; & hoc est principium extra omnem dubitationem possum, nosce majores, elatiōes, gloriōses coram Deo futuros, quo minores in oculis nostris, hominumque fuerimus. Hoc igitur ipsum dicit potest hodie in Assumptione Sanctissima Genitricis ejusdem Hominis-Dei; ipsam evectam fuisse usque ad altissimum Empyreum verticem, quia ad extremas usque humiliations descendit; & si quare videatur Ecclesia, quoniam illa sit que ascendit, & sublimis in Calum progressus, nonne reddi potest, hanc esse illam ipsam, quae descendit adeo infra, & que adeo se feliū humiliavit in terra? Quis est ista que progradientur? Ita ut si vobis meritis licet fuisse humiliatis profunditatem, ego pollicear, me vobis affigatur nomen glorie & elevationis illius; sed utrumque mentis humanæ invium est.

Si tota Maria vita traducta fuit in humiliations, quis afftere potest quantum post mortem fuerit exaltata, & quod coronis in Calo ejus humilitas fuerit decoranda? Judicium ex eo ferri potest, quod fecit Deus, & quod quotidianè facit in terra ad Deiparæ gloriam. Nemo unus ignorat quoniam altaria, quoniam Templo fuerint exstructa, quoniam dies festi in nomine ejus, & quoniam populi affluunt, & pompa celebrentur. Liquet quoniam Reges gloriae fibi vertant illi famulari, & regna sua eidem vestigia subiecte. Audeo dicere ad honorem Sancte huic Virginis deferendum, ad robورandam fiduciam, quam habent fideles omnes post Deum in illius protectione, Deum non pauciora, quam pro Ecclesia sua institutione operatum fuisse miracula.

Doctorum omnium confensu Virgo Sanctissima vi divini Amoris exsultit, & elata est. Neque mirum videri debet illam per amore mortuam fuisse; instar portentis erat illa diuinitas, quoniam Filius rogaris, non ex eo quod in illa plus potestatis, aut misericordie; ipsa enim quidquid utriusque

Haudt Biblio. Conc. Thol. de Myster. Tom. III.

Maria in Assumptione. Profecte si hodierna die in Calum ascendit, sua est de fidei fiducia nostra.

Maria in Assumptione. Metuens, Sanctus Bernardus ait, adire Patrem? Dedit tibi Filium suum Mediatorem;

fidei, fedet forte filii Majestas, Deus est enim, te terret; id eoque dedit Matrem suam Mediatrix apud Filium suum.

Fidenter igitur accede ad hunc gratia thronum, & misericordie. Facilius aliquando exaudieris ad Matrem con fugiens, quam Filius rogaris, non ex eo quod in illa plus

potestatis, aut misericordie; ipsa enim quidquid utriusque

Maria in Assumptione. M.

omnes, quamvis alio in sensu, aliquo modo. *Gens famula regale Sacramentum*, (1. Petri 2.) quomodo illos S. Petrus Apolstolus vocat.

Quartum est Mysterium Sacrificii, quod illud Crucis representat, ejusque fructum, & meritum applicat nobis.

Quintum est Mysterium Humilitatis, in quo discimus, quo utique Dei Filius propter amorem nostrum sese humiliaverit, & quomodo virtutem hanc debeamus exercere. Sextum est Mysterium Patientiae, patitur enim sexcenta indigna ab infidelibus, haereticis, pravifisque Christianis. His est prototypus, quem sequi debemus, cum iuris affectu.

Sepimum est Mysterium Sanctitatis, institutum ad sacrificandos homines, probando illis exemplum abalienationis ab omnibus mundi rebus.

Octavum est Mysterium Glorie, 1. Pro Iesu Christo, qui ab Angelis, & hominibus adoratur. 2. Pro Patre Eterno, cui illam procurat. 3. Pro hominibus, quibus illam pollicetur, & quibus vult hoc Mysterium esse pinguis, ita ut ille videatur in antecellsum eam nobis conferre, dans nobis seipsum.

VII. Non defuit Concionatores, qui ut Sermones suos Didascalicos efficerent, atque Ethicos, elegerunt pro argumento Octavum totius praecipuas virtutes, quarum Salvator nobis prabet exemplum in hoc admirabilium Sacramento, dibus singulis, singulas proponentes.

Pro die prima per occasionem humiliacionum Filii Dei in hoc Mysterio ostendunt, nobis imitandam esse illius humilitatem.

Die secunda agunt de ardenti, & benefica illius Caritate erga homines, & regulas tradunt Caritatis a nobis cum fratribus servandas.

Tertia die tractant de Obedientia, quam praeberet Miseritatis suis, semper praefixis in hoc Mysterio, simul ac illi profuerunt verba Confessiones; adiutant enim hoc exemplo faciliorem nobis prabere Obedientiam, quam debemus iis, qui sunt nobis propoiti.

Quarta die hortantur ad lenitatem, atque patientiam, disserentes de contumelias, quas eo in statu patitur Salvator.

Quinta die loquuntur de mortificatione corporis ad exemplum Salvatoris in hoc statu carentis usum omnium sensuum suorum.

Sexta die ostendunt Iesu Misericordiam facientis se Vimam pro remissione peccatorum nostrorum, nobisque applicantis fructum, & meritum Sacrificii Crucis, ut discimus dimittere inimicis nostris, & jugalare in nobis sensum injuriarum, quas accipimus.

Septima die agunt de Zelo ardentis salutis hominum, qui impulit Salvatorem ad permanendum nobiscum in hoc Sacramento, & excitant nos ad laborandum pro fratribus salute, quacumque possumus ratione.

Die vero octava, & ultima, ostendunt constantem, fidemque amicitiam, quam Jesus testatus est hominibus, cum ante mortem, tum post illum, constanter inquam amicitiam, quam mors frangere non potuit, quoniam vult per hoc idem hoc Sacramentum permanere cum illis, utque ad consummationem facultarum, & cuius certissima illis prabuit monumenta, den scipsum illis tamquam Panis Eucharisticus considerari potest, tamquam Panis Calvus, vi cujus substantiem labores vita, & perennius eo, qui contendimus in Calvo.

Septima die ostendunt illud Convivium, de quo sanctus Lucas admirabiliter habet parabolam. *Homo quidam fecit Convivium magnam*, (Lucas 14.) que vulgo applicatur ad frequentem Communionem, & futilis exclamationes, quas afferunt homines, ne huic interficiat Convivio.

In 4. Tomo Meditationum P. Novet, cui titulus *Mystica Iesu Christi Vita in SS. Sacramento*, plures sunt de hoc Mysterio Sermones, qui cum meditatione, que singulos Sermones subsequuntur, & que fructus est inde hauriendus, praeberunt possunt materiam integra Octavae.

Primus est in verba illa: *Venite ad me omnes, qui laberatis, & onerati esitis, & ego reficiam vos*. *Misericordia*, 2. Otent Eucharistiam esse Panem omnium filiorum Dei, & Iesum Christum illos ad Mensam invitare; in meditatione vero docet, qua reverentia Celestem hunc Panem recipere, & ad hanc Mensam debeamus accedere.

Secundus. *Filium Dei invitare patientes omnes ad Mensam hanc*, atque illis proponit in hoc Sacramento verum conversionis exemplar.

Tertius. *Dei Filium invitare omnes, qui tentantur, & in periculo venturant cedendi, & mox ostendit illos, qui crebro accidunt ad Sacramenta, & frequenter comunicant, habere debere magnum imperium in suas cupiditates, magnumque animum ad propinquandos hostes salutis suae.*

Quartus SS. Sacramentum esse Thronum Misericordiae Dei, ad quem miseris & more confectos arcessit, ut confortetur, & operem ferat arumnis eorum.

3. Amor agens, fortis, & generosus, qui effect, ut nihil pratermitat ad obtainendum, quod cupit; *Amor, si versus est, magna operatur*; si vero operat renuit, *Amor non est*. S. Gregorius ait.

4. Amor unius, per quem cum nobis contrahit unionem, qua nulla esse potest major in natura.

5. Amor integer, qui primus nos querit, quin indiget nostri.

6. Amor amicitiae, qua nobiscum agit, tamquam cum amicis, nos excipit Convivio, & patitur, ut, quovis tempore ad illum accedamus, & perquam familiariter agamus secum.

7. Amor indulgens eo usque, ut non fastidiat frigus, ac tempore nostrum.

8. Amor fidelis, & constans, qui primus nunquam nos defert, & in ipsa Morte prabet se nobis in Viative;

Videri possunt omnia has argumenta fusione pertractata a P. Novet loco cit.

Cum nimis magna concionatorum copia sit, qui ediderint Octavum, et singuli varia elegante argumenta, & varia Sermones suos instruerent, allatis decori, duo tantum subiecta.

XI. Biroat pro argumento Octavum delegit vitam Iesu Christi in Divino Sacramento.

Sermo primus. Vitam abconditam Salvatoris.

Sermo secundus. Vitam humiliatam.

Sermo tertius. Vitam Sacrificatam.

Sermo quartus. Vitam Amoris, & Caritatis.

Sermo quintus. Vitam glorie.

Sermo sextus. Vitam gratiae.

Sermo septimus. Vitam operationis.

Sermo octavus. Vitam, quam vocat, consummationis.

Videri apud auctorem potest, quomodo solide, & methodice singulos Sermones pertractaverit.

XII. P. Calillon in postuma Octava, alia instituti via, non minus recta, ostendente consilia Iesu Christi in Eucharistie institutione:

1. Primitus Sermo est veluti prolegomenon, & ostendit Iesu Christi humiliacionem in Sacramento.

2. Habet primum Iesu Christi consilium, hoc est honorare Deum excellentissimo omnium Sacrificiorum.

3. Consilium relinquendi Ecclesie Mortis sue memoria, & representationem.

4. Est de frequenti Communione, per occasionem Evangelii eius dies.

5. Complectit consilium tertium, videlicet honorandi Corpus suum in hoc Mysterio.

6. Continet consilium quartum honorandi, & sanctificandi corpora nostra.

7. Consilium quintum testandi nobis amorem singularem.

8. Et ultimum sextum consilium dandi nobis panem, & Viaticum, quo roboremur in vita, & in morte.

PARAGRAPHUS II.

Fons, & auctores de hoc argumento pertractantes.

Sainti Pa. Sanctus Augustinus passim loquitur de Eucharistia, tamquam Sacramento, praesertim tract. 20. 26. & 27. in Joann.

Idem in Serm. de divers. 3. 8. 45. 57. 83. & 33. de verbis Domini secundum Lucam.

Idem de verb. Apost. serm. 8.

Idem in Psalm. 391.

Idem de Cris. lib. 10. c. 6. lib. 22. c. 8.

Idem Serm. 6. de verb. Dom. & Serm. 2. de verb. Apost.

Idem lib. 5. Confessionem.

Idem lib. 10. & 20. contra Faustum.

Idem Conc. 2. in Psalm. 83.

S. Ambrosius in lib. de Sacramentis, & praesertim in 4.

Idem in Lucan. lib. 6.

Idem lib. 3. de Spiritu Sanctorum.

Idem Serm. 18. in Psalm. 118.

Idem tract. de iniunctis c. 9.

Idem de officiis lib. 1. c. 48.

Idem in Epistola 58.

Idem in oratione de obitu Theodosii, & excessa Satyri fratri sui.

S. Cyprianus Epis. 60. ad pleb. Furnil. quae est integrum tractatus de Eucharistia, ut Sacram.

Idem de Orat. Domini & in Epist. ad Martyr.

Idem Sermon de Cana, & in Epistola ad Cecilium.

S. Epis. 45. ad Cornelium Papam.

S. Gregorius homil. 20. in Evang. & homil. 83.

Idem lib. 4. dial. c. 17.

Idem in Regum lib. 2. c. 1.

Idem Epis. 64.

Idem in Dom. 2. post Pentec.

Origenes homil. 13. in Levit. notat, Panes propositionis repraesentantes effectum Sacramentum Eucharistici, qui reddit Deum nobis propitium, & inde occasione naclis docet quamnam puritate sic recipiendum.

S. Hieronymus in cap. 9. Zachar. fufe explicat miracula huius Sacramenti in ea verba: *Quid enim bonus ejus, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electorum, &c.*

Idem, vel alius in operibus ejus homil. de Corpore, & Sanguine Christi.

S. Chrysostomus homil. 45. in Joann. referit huius Sacramenti mirabilia, & effectus in animas &c.

S. Cyrilus Jerolym. Catech. Mystry. 4. de Corpore, & Sanguine Christi.

Beda habet ferm. 15. de Cana Domini, ubi plurima sunt in rem nostrarum.

S. Bernardus amplius habet de Cana Domini sermonem;

Si tamen illius est auctor.

S. Bonaventura, plures habet de hoc Mysterio sermones. 1. In verba: *cum dilexisset suis &c.* 4. in illa: *hoc facite in manu commemorationem.* 5. & 6. in illa: *Panem de Celo præfuisse ei.*

Hendry Bibl. Cone. Theol. de Myster. Tom. II.

S. Thomas in opusc. 58. de hoc tantum Mysterio verba facit.

S. Laurentius Justiniani prolixum habet Sermonem de Corpore Corpore.

Petrus Lombardus in 4. sentent. a distinff. 8. usque ad Theolog. distinff. 14.

Alexander Aenensis in famula Theologia.

Suarez in 3. parte D. Thomas Tom. 3.

Cajetanus in opuscul. Tom. 2. opusc. 2.

Gregorius a Valentia Common. Thol. Tom. 4.

Germon. parte 3. & 4. prater Sermonem in ea verba: memoriam facit mirabilium suorum.

Raynerius de Pisis in Pandale.

Joannes de Turrecremata.

Petrus Canthus in Operc. Catechistico.

Catechismus Tridentini Concilii, præclarum habet de Sacramento Eucharistie tractatum.

Prætermito Theologos Scholasticos.

Ex Afsceticis hi fere sunt utiliores.

Dionysius Carthusianus in Opusculo de hoc Mysterio.

Guillelmus Particularis in tractatu de Eucharistia.

Imitatio Iesu Christi lib. 4.

Norvari Agnus Eucharisticus.

Granatenus in tractat. de Orat. & consider. agit de Inst. Eucharistie, & rationes afferit.

Idem. In memorialib. 3. cap. 4. agit de habenda huic Mysterio reverentia, & devotione.

Pater a Ponte pars 4. media. de Myster. fidei, meditacione 12.

Lucas Pinelli in meditationibus de hoc Mysterio.

P. Bourgois in meditationibus de veritatis, & excellentiis Verbi Incarnati.

Pater Novet tomum habet colloquiorum in festum diem hujus Sacramenti.

Joannes de Avila tract. 27.

P. Hainevne in meditationibus pro Octava.

Colloquia P. Suffren.

Moralis Christiana in Pater in verba illa; Panem nostrum quotidianum de nobis hodie.

Liber, cui titulus: Instrunctiones Christiane in Eucharistie. Autore Monchi, &c.

P. Vaubert in devotione ad Dominum Iesum Christum in Eucharistie.

Liber, cui titulus: Verus Spiritus, & sanctus usus sollemnum festorum per annum.

P. Massio Benedictinus in tract. de Sacerdotio, plura habet hujus argumenti.

Cardin. de Richelieu lib. de profici. Christiana c. 9. agit generatione de Eucharistia.

P. le Valois tom. 4. colloc. habet sermonem de hoc Sacramento.

P. Neppu librum edidit de festo die, & Mysterio SS. Sacramenti.

Idem in Christian. Conf. in singulos anni dies, Tom. 2. & 4.

Idem in lib. de preparat. ad Mensem, agit de hoc Sacramento, tamquam Viatico.

Coiffeteau in Eucharistie Mirabilibus.

P. Senaul in libro cui titulus: homo Christianus, tract. 6, ubi de Cibo, & Sacrificio Christiani in Sacramento.

Abbas Trappensis Collat. pro die Corporis Domini.

P. Delingennes.

Biroat in Vita Iesu Christi in Altaris Sacramento.

P. Andreas Catillon, qui pro Octava argumento summis consilia Iesu Christi in institut. Sacramenti.

Simon a Virgine Carmelita Tom. 7. actionum Christianarum.

Ogier in actionibus publicis Tom. 2. habet Octavam in hoc Mysterium.

Inter Octavas Auctoris Sermonum in omnia argumenta, una est hujus argumenti, de qua sermo fuit in bibliotheca nostra tit. Communio.

Reina Sermon editus hujus Mysterii in feria secundum hebdomadæ Majoris, ubi ostendit, Salvatorem qui alii dicunt edidit ferme in operibus ejus, nisi frumentum electorum, &c.

Gratianensis in Sermonibus Latinis ferm. 5. agit de effectibus Eucharistie pro festo hoc.

Texier in Tom. Mysteriorum ferm. 12. ostendit Sacramentum hoc esse fideli, & amoris Mysterium.

P. Bourdaloue Tom. 1. Myster. ubi ostendit gloriam Corporis Iesu Christi esse, datum suffit Ecclesia in quod Sacramento, & Ecclesie gloriam esse, polidere C. P. Tom. 1. neq. J. C. P. Tom. 2. neq. neq.

P. Cauchemer in Sermon de Mysteris Religiosis, unum habet de institutione Eucharistie, in qua ostendit clavis potentiam, & Caritatem Iesu Christi.

Abbas de Monmorel in Sermone Dom. 2. post Pentecostem quid pro nobis egredit in hoc Sacramento Deus, & quid agendum sit nobis, ut confilii ejus respondeamus.

Auctor Sermonum in omnia Ethicae Christianæ argumenta, prater octavam, peculiarem habet Sermonem pro.

M. 3. feria.

seria quinta Majoris hebdomadae, ubi sermo tantum est de amore, quem nobis Dei Filius testatus est in hoc admirabilis Mysterio.

In Sermonum pro Dominis in Dominica 4. Quadragesima; ubi sumus occasione ex Panis multiplicatione, & pro Dominica infra Octavam Sacram.

Pater Dunne, in Tom. de Mysteriis Domini, Sermones de hoc Sacram. ostendit excellentiam Cibi, quem nonno-
bit Salvator, & utilitatem, quae inde peripius.

Granatenis in locis communibus sit. Eucharistia.

Carthagena in homiliis de Eucharistia.

Lhommer, & Labatha sit. de Eucharistia.

PARAGRAPUS III.

*Loc. exempla, figura, & applicationes Biblica ad
hoc argumentum.*

*Loc. proprii hujus argumenti allati sunt in bibliotheca nostra,
quae vide in sit. de Communiione. Nonne afferemus eas tan-
tum, qui pertinent ad Eucharistiam, tamquam Sacra-
mentum?*

Memoriam festi mirabilium suorum misericordie, & miserationis Domine, eis dedit simebus. Psalm. 10.

Ambulauit Elias in fortitudine cib illius quadragni diebus, & quadragna noctibus. 3. Regum cap. 19.

Angelorum eis nutriti Populus tuus, & parvum Panis de Calo præfuerit illis sine labore, omne deliciatum in se habentem, & omnis sapientia suavitatem. Sap. 16.

Edens pauperes, & fastidiosi, & laudabunt Dominum, qui requiriunt eum, & vivere coda cornu in faculum facili. Psalm. 21.

Ego sum Panis filii domini. Prov. 8.

Quid enim bonus eius est, & quid pulvrum eius, nisi fru-
gumen Eleazarum, & vimum germinans Virginis? Zach. 9.

Ecco ego vobis sum usque ad consummationem facili.
March. 28.

Ego sum Panis Vita. Joann. 6.

Hic est Panis deus descendens, ut si quis ex ipso manu-
enveris, non moriar. Joann. 6.

Sicut manducat meum caros, & bibit meum Sanguinem,
habet Vitam eternam, & Ego resuscito eum in novissimo die.
Ibidem.

Cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit
eos. Joann. 13.

Calix benedictionis, cui benedictimus, nonne communicatio San-
guinis Christi est? & Panis, quem frangimus, nonne participa-
tio Corpus Domini est? 2. Ad Corinth. 10.

Sicut misericordia mea vident Pater, & ego vivo propter Patrem,
& qui manducat me, & ipse vivet propter me. Joann. 6.

Vero tu es Deus absconditus, Deus Israel, Salvador.
Ista 45.

Nulla natio tam grandis, que habeat Deos approximantes
sibi, sicut Deus nobis adest nobis. Deuter. 4.

Humiliatus sum usqueque. Psalm. 118.

Substantia mea, tamquam nibilum ante te. Psalm. 128.

Da Altissimo secundum datum eius. Eccli. 35.

Urus Panis, & inane Corpus multi sumus, immo, qui de
me pane participamus omnes. 1. Ad Corinth. 10.

Pinguis est Panis eius, & parvus dulcias Regibus. Genet. 49.

Exempla, & Figura veteris, novique Testamenti.

Scriptura nobis in arcta necessitudine, qua inter Jonatham, & David intercedebat, proponit figuram infinitus illius amicitia, quam Dei Filius in divino hoc Sacramento cum hominibus voluit contrahere. In lib. 1. reg. cap. 18. legitim duos hostes familiares arcto amicitiam, & S. Ambrosius (tract. de Initiatione, cap. 9.) clarus, considera, inquit, utrum sit præstantius Angelorum ne Panis (hunc enim nomine in Scripturam Manna vocatur) an Caro Iesu Christi, quæ est Corpus vita? Manna defec-
debat de Calo, & Corpus hoc est Calo superius: Manna erat Celestis alimoniam, Caro Iesu Christi est Caro Domini Calorum omnium; (Ambro. lib. de Sacram. c. 5.) sed ita Caro et immunita a corruptione, a qua immunita efficit eadem dignæ velescentes. Alibi etiam addit, quod faciebat Iudaï, erat in figura, sed quod ipsi faciebat in veritate, & sanctus Chrysotomus, (homil. 23.) sicuti vos manducatis Corpus Domini, Iudaï manducabant Manna; & sicut bibitis ejus Sanguinem, illi bibebant aquam de pectore; sed S. Augustinus sat non est inventire in Manna figuram nostri adorabilis Mysterii, (In 1. ad Cor.) immo ibi animadivit quamdam Sacramenti speciem in ea ratione, quæ Populus iste velcebat Manna; Panis videlicet Angelorum manu elaborato; & ita loquuntur: Moyles, Aaron, Phineas manducaverunt Manna, & mortui sunt. Quos autem, quia non crediderunt, quod videbant nec poterunt capere Mysteria, quæ non videbant; qui vero ex ceteris Patribus nostris intellexerunt Mysterium in Mana abscindit, videlicet Iesum Christum ibi prafigurari, & Iesus efficit simile cum nobis unum, & nonnulli Sancti Pa-
triis eo uulpe procedunt, ut afferant adesse unionem natu-
alem cum corporibus nostris, & ab illo fieri partem nonna-
stra substantia. Difficile est explicare mentem eorum, circa hanc unionem substantiam; certum tamen est, cum

Paragraphus III.

spiritualiter euentus, spiritualiter eflaventes, ut spiritualiter fastidiosi. (S. Augustinus tractat. 20. in Joann.)

Discamus hinc objecta lemnescere. Moyses enim, Aaron, & Phineas, duo respexit in Maana. Primum speciem illius, alterum illius virtutem, & significacionem; & quia plerique Israelites in Maana speciem dumtaxar extimam consideravunt, mortui sunt: manducaverunt Manna, & mor-
tui sunt. Sed quia Moyses, Aaron, & Phineas sub cortice Manna videbant Corpus Iesu Christi datum nobis in Eu-
charistia, non mortui sunt. Non sicut mortui, quia visibilium eorum spiritualiter inservierunt. (Ibid.) Nos igitur moximique, & increduli Patres nostri si divinum hoc Sacramen-
tum recipimus, euclidem symbolum tantum inhabentes, quam multi de Altari accipiunt, & mortuus; Quia non habent fidem, quæ mystica haec integrum penetrat, & ostendit illi Iesum Christum præsentem substantialiter, non reci-
piunt illam, tamquam Deum, & Salvatorem suum.

Onnes Sancti Patres relplexerunt Manna; tamquam per Commissarii
festissimum Eucharistie Imaginem, & sane plures habent
Manna cum Eucharistie.

Paulus habet, quoniam Angelorum manus Calum Israelitis
præparabat, & Eucharistia Paulus est de Calo veniens. 2.

Manna deplorat, quoniam Israëlite illud labi videbant; Je-
sus Christus est in Eucharistia, quoniam fideles id sentiant. 3.

Manna noctu fibat, noctu quoque instituta fuit Eucha-
ristia. 4. Manna plebat inter duplum rorem, quarum prior
altera illud excipiebat, altera vero tegebat; & Eucha-
ristia recipi vult inter duplum gratiam, quarum prior
præcedere, altera vero sublegi debet. 5. Qui colligebat
Manna, fuit multum, fave parum colligerent, cum me-
ticebant illud, parem se copiam collegisse videbantur;

quod est miraculum Eucharistie, ubi Hostia major mil-
agis continet, quam minima. 6. Manna soli objecto lique-
cebat, sed coquebatur igni; ita Eucharistia, amorem qui-
dem requiecerit, non evidentiam, & est fidei Mysterium. 7.

Manna, licet post diem contabuceret, in Arca tamen, ubi servabatur, permanebat incorruptibilis, quod indi-
cium est, licet Eucharistia, singulis diebus absumatur, illa-
lam tamen in Ecclesiæ in æternum duratur. 8. Manna
habebat in ore fidelium quilibet saporem. Ita nunc &
Eucharistia. 9. Manna Israëlitata fuit, ut esset illis
viz subtilium; hoc ipsum Eucharistia fidelibus est ad eos
reciendos, & confundandos inter vitæ hujus arcam, quæ
mera est peregrinatio.

Elias igne curru sublatus in Calum reliquit Eliseo Disci-
cipulo pallium suum, quod recepit tamquam pretiolas

Elias, qui ascenderat in Calum reliquit
discipulo pallium, & s. Chrysotomus apud hoc munus Mysterio

fastidiosus, qui figuram eius probat. Discipulum hunc
beatum arbitramini, Sanchus hic Doctor inquit, & patrem

propositio applicatio ad hunc puerum ita par fuit, ut eius oculi
oculis illius, manus manus, os, ori, pedes pedibus ag-
glutinari videbentur. Sed figura praefata veritas, nam Dei

Filius in hoc Mysterio auctor Corporis suis naturalem ma-
gnitudinem, & ponit to tum sub minima Hostia particula, & seu prænoscat impios hoc in ludibrio traducen-
tes, seu prævidet hereticos respondentes, ipsum non esse

micans Panis, manu has irridescere pati, quam cessare,
quoniam fuit cibus notus, ut intime se nobis conjungat.

Veniet tempus, dicebat Discipulis suis, Salvator, quo plurimorum Caritas retrigescit. Misericordia hoc tempus ac-
cedit. Divinus Amor in Corde nostro patrum differt ab
igni, qui in lumen conversus fuit, cum Machabæi impe-
ritabant in Irael; sed similis ac lucum illud in Altare pos-
sum fuit, fidei convertit in ignem, & exarbit. Fac, Do-
mine, eamdem mutationem in cordibus eorum, quos pro-
tego formasti. Hanc gratiam pluribus Sanctis viris le-
cisci, & te eamdem nobis speramus esse facturum.

Pone cor, qui Arcam non rever-
tit, et invenit, deinceps illas, quas excepit
Deus in eos, qui dedicavit.

Caritas accen-
datur in cordibus
nostri per
Eucha-
ristiam.

Eliseus, qui
est figura
s. Chrysotomus
apud hoc munus
Mysterio
fastidiosus, qui
figura J. Ca-
rissima, in Calum
ascenderet
reliquum suum
hominare in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator se ponebat in Eucha-
ristia.

figura status, ad quem Jesus Christus se rediit in Eucha-
ristia, fuit Eliseus, qui ut mortuum puerum resuscita-
re, fece ita coarctavit, ut non magis patet, quam exi-
guum cadaver, quod in utram revocare cupiebat. Prophete-
tus, in quo Salvator